

اشراق دوازدهم

در اثبات ولایت کلّیه مطلقه قطب عالم امکان

اعلیحضرت بقیّة الله ولیّ عصر

مهدی حجّة بن الحسن العسکری

دوازدهمین نیّر برج امامت و اختر تابناک

آسمان ولایت علیه الصلوة و السّلام

الذی بیمنه رزق الوری و بوجوده ثبتت الارض و السّماء

روحی و ارواح العالمین له الفداء

فهرست مطالب

خطبه عرشیّه عرفانیّه در نعت اعلیحضرت قطب عالم امکان ولی عصر علیه الصلوٰه والسلام.....	۴
اشعار درربار حکیم ربّانی و عارف صمدانی آیۀ الله شیخ محمد حسین اصفهانی مشتهر به کمپانی.....	۴
میلاد مسعود اعلیحضرت بقیّۀ الله ولیّ عصر ارواحنا له الفداء.....	۱۰
مربوط به حضرت ولیّ عصر و بیان فهرست ده مطلب مهم.....	۱۸
اثبات حجّت و ولیّ از طریق قرآن و برهان و عرفان.....	۱۹
بیان ایمان به غیب و اتصالات غیب در آیات اول سوره بقره.....	۲۲
بیان تخصیص غیب مطابق روایات معتبره به امام غائب یعنی حضرت مهدی علیه السلام.....	۲۴
استفاده دو نکته مهم از آیات اوّل سوره بقره.....	۳۰
اثبات وجود ولیّ دهر و حجّت زمان حضرت مهدی بقیّۀ الله، از طریق برهان و ادلّه عقلی.....	۳۲
اثبات وجود ولیّ عصر حضرت مهدی (عج) از طریق برهان امکان اشرف.....	۳۳
اثبات وجود ولیّ عصر حضرت مهدی (عج) از طریق برهان امکان اخس.....	۳۴
اثبات وجود ولیّ عصر حضرت مهدی (عج) از طریق لزوم حصول عبادت و معرفت تامّه.....	۳۵
اثبات وجود ولیّ عصر حضرت مهدی (عج) از طریق قاعده وجوب لطف بر خدا.....	۳۵
اثبات وجود ولیّ عصر از طریق برهان لزوم رابط بین واجب و ممکن.....	۳۶
اثبات وجود ولیّ عصر از طریق لزوم علّت محدثه به علّت مبقیه.....	۳۹
اثبات وجود ولیّ عصر از طریق برهان نظام احسن اتقن.....	۴۰
اثبات وجود ولیّ عصر از طریق برهان تطابق عالمین و نظامین صغیر و کبیر.....	۴۲
اثبات وجود حجّت عصر از طریق لزوم مظهر اسم اعظم.....	۴۴
امتیازات و علامات مقام ولایت کلّیه مطلقه.....	۴۶

- ۴۹ اثبات امکان طول عمر انسان کامل
- ۵۰ بیان رفع استبعاد نسبت به طول عمر مبارک حضرت بقیّه الله ولیّ عصر ارواحنا له الفداء
- ۵۲ بیان اینکه معمرین بسیاری در این جهان بوده اند
- ۵۵ ولی عصر و حجّت زمان در عین اینکه در میان خلق جهان است از دید ما پنهان است
- ۵۶ دولت و حکومت اسم الباطن و اسم الظاهر نسبت به غیبت و ظهور حضرت حجّت عصر ارواحنا له الفداء
- ۵۸ حجّت عصر (ع) در حال غیبت فیضش تکویناً و تشریعاً به عالم میرسد
- ۵۹ مبارزه ولیّ عصر (ع) با قوّه ولایتی آن حضرت در وقت ظهور
- ۶۰ برخی از اسماء و القاب حضرت ولیّ عصر ارواحنا له الفداء
- ۶۲ خصائص حضرت صاحب الزّمان صلوات الله علیه
- ۶۸ بیان شمّهای از تکالیف عباد در دوران غیبت بالنسبه به امام زمان علیه السلام
- ۶۹ ولایت ولی فقیه در عصر غیبت ولی عصر علیه السلام
- ۷۰ خبر دادن حضرت رسول خاتم (ص) به علامات ظهور ولیّ عصر علیه السلام و اشراط السّاعه
- ۷۴ خبر دادن حضرت رسول خاتم (ص) و حضرت علی (ع) از قیام رضا پهلوی از قزوین
- ۷۵ بیان خبر دادن حضرت امام کاظم (ع) از قیام امام خمینی از قم و دعوتش به حق
- ۷۶ عظمت شخصیت حضرت امام خمینی رضوان الله تعالی علیه

خطبه عرشیه عرفانیّه در نعت اعلی حضرت قطب عالم امکان ولی عصر علیه الصلوة

والسلام

بسم الله الرحمن الرحيم

أَحْمَدُ لِلَّهِ الْمُتَجَلِّيِ بِنُورِ جَمَالِهِ عَلَى الْمَلَكِ وَالْمَلَكُوتِ، أَلْمُخْتَجِبِ فِي عِزِّ جَلَالِهِ بِشَعْثَةِ اللَّاهُوتِ، وَ الصَّلَوةُ
وَ السَّلَامُ عَلَى الْمَجَلِّيِ الْأَتَمِّ وَ سَفِيرِهِ الْأَعْظَمِ وَ نَبِيِّهِ الْأَخْتَامِ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ مَعَادِنِ الْعِلْمِ وَ الْحَكَمِ سَيِّمًا عَلَى السِّرِّ
الْأَسْرَارِ الْعَلِيَّةِ وَ خَفَى الْأَرْوَاحِ الْقُدْسِيَّةِ، مِعْرَاجِ الْغُفُولِ، مَوْصِلِ الْأَصُولِ، قُطْبِ رَحَى الْوُجُودِ، مَرَكَزِ دَائِرَةِ
الشُّهُودِ، كَمَالِ النَّشْأَةِ وَ مَنْشَأِ الْكَمَالِ، جَمَالِ الْجَمِيعِ وَ مَجْمَعِ الْجَمَالِ، الْوُجُودِ الْمَعْلُومِ وَ الْعِلْمِ الْمَوْجُودِ،
الْمَائِلِ نَحْوَهُ الثَّابِتِ فِي الْوُلُودِ، الْمُحَادِثِ لِلْمَرَاتِ الْمُصْطَفَوِيَّةِ، الْمُتَحَقِّقِ بِالْأَسْرَارِ الْمُرتَضَوِيَّةِ، الْمُتَرَشِّحِ
بِالْأَنْوَارِ الْإِلَهِيَّةِ، الْمُرَبِّيِ بِالْأَسْتَارِ الرَّبُّوبِيَّةِ، فَيَاضِ الْحَقَائِقِ بِوُجُودِهِ، قَسَامِ الذَّقَائِقِ بِشُهُودِهِ، الْإِسْمِ الْأَعْظَمِ
الْإِلَهِيِّ، الْحَاوِي لِلنَّشْآتِ الْغَيْرِ الْمُتَنَاهِي، غَوَاصِ الْيَمِّ الرَّحْمَانِيَّةِ، مُسْلِكِ الْآلَاءِ الرَّحِيمِيَّةِ، طُورِ تَجَلَّى
الْلَّاهُوتِيَّةِ، نَارِ شَجَرَةِ النَّاسُوتِيَّةِ، نَامُوسِ اللَّهِ الْأَكْبَرِ، غَايَةِ الْبَشَرِ، أَبِي الْوَقْتِ، مَوْلَى الزَّمَانِ، الَّذِي هُوَ لِلْحَقِّ
أَمَانٌ، نَاطِمٌ مَنَاظِمِ السِّرِّ وَ الْعَلَنِ، مَوْلَانَا خَاتَمِ الْأَوْصِيَاءِ حُجَّةَ بَنِ الْحَسَنِ عَلَيْهِ الصَّلَوةُ وَ السَّلَامُ.

اشعار درر بار حکیم ربّانی و عارف صمدانی آیه الله شیخ محمد حسین اصفهانی مشتهر

به کمپانی

قد حاز شعبان عظیم الشرف
من معدن اللطف الجلی و الخفی
فقد تجلّی فیہ وجه الباری
بنوره القاهر لاناوار
و ای نور هو نور النور
یندک فی سنه نور الطور
أشرق نور من سماء الذات
تجلو به حقائق الصفات
نور الولاية المحمدية

فِي أَعْظَمِ الْمَظَاهِرِ الْعَلِيَّةِ
 بِهِ اسْتَتَارَ عَالَمُ الْإِمْكَانِ
 بَلْ نَشْأَةُ الثَّبُوتِ لِلْأَعْيَانِ
 أَشْرَقَ كَالشَّمْسِ ضُحَى النَّهَارِ
 مِنْ مُسْتَسَرِّ عَالَمِ الْأَسْرَارِ
 أَكْرَمَ بِهِ مِنْ غَائِبِ مَشْهُودِ
 بَدَأَ مِنَ الْغَيْبِ إِلَى الشُّهُودِ
 لَيْسَ سِوَاهُ نَيْرٍ مَغْيِبِ
 فَهُوَ عَنِ الْغَيْبِ الْمَصُونِ يُعْرَبِ

(غَرَّتْهُ)

غَرَّتْهُ قَرَّةُ عَيْنِ الْمَعْرِفَةِ
 حَقِيقَةُ الْحَقِّ بِهَا مِنْكَشَفَةِ
 تَشْرُقُ مِنْ طُلُوعَتِهِ شَمْسُ الْإِبْدِ
 لَيْسَ لَهَا حَدٌّ وَلَا أَمْدُ
 وَكَيْفَ وَهُوَ خَاتَمُ الْوَلَايَةِ
 فَهَلْ لِنِغَايَةِ الْكَمَالِ غَايَةٌ
 وَوَجْهَهُ الْمَضْيِءُ مَصْبَاحُ الْهُدَى
 يَزْدَادُ نُورًا وَضِيَاءً أَبَدًا
 وَالْكُوكَبُ الدَّرَى فِي السَّمَاءِ
 مَشْكُوتُ ذَاكَ النُّورِ وَالضِّيَاءِ
 وَاللَّهُ كُلُّ مَا يَشَاءُ يَهْدِي
 بِنُورِهِ وَالنُّورِ نَوْرُ الْمَهْدَى

و صدره كنز جواهر الحِكم
 معدن اسرار الحدوث والقِدم
 و قلبه مقالب القلوب
 و عنده مفاتيح الغيوب
 و عينه مرآت غيب الذات
 عيناً بلاتعين الصّفات
 لسانه ناطقة الوجود
 معرّف الرّسوم و الحدود
 و كيف لا و هو لسان البارى
 ينبئ عن حقايق الاسرار
 واليمن كلّ اليمن فى جبينه
 والخير كلّ الخير فى يمينه

(ولى الامر)

و هو ولى الامر لاسواه
 و مبدء الخير و منتهاه
 و مصدر الوجود فى البداية
 و غاية اليجاد فى النّهاية
 كلّ لسان المدح عن جلاله
 و ابهر العقول فى جماله
 بذالك الجلال و الجمال
 قد ختمت دائرة الكمال

(بشراك)

بشراك يا فاتحة الوجود
 بخاتم الولاية الموعود
 ربّ المعالى و ربيب المجد
 و وارث المجد أباً عن جدّ
 روح الهدى عقل العقول الشامخه
 قلب النقى نفس النفوس الباذخه
 و ملتقى القوسين فى الوجود
 و مركز المحيط فى الشّهود
 هو المدار بل هو المدير
 بامرہ التقدير و التدبير
 و عالم الابداع تحت امره
 و نشأة التّكوين دون قدره
 والقلم الاعلى لسان حاله
 واللوح كالعنوان من كماله
 بقية الله و صفوة الرّسل
 و نخبة الوجود ما شئت فقل

(التهنيه)

لى الهنايا سيّد البرايا
 بما حباى واهب العطايا
 بالجواهر الفرد من الجواهر
 فى الحسن و الكمال و المفاخر
 والمقصد الاقصى من اليجاد

والغايته القصوى من المبادى
لطيفة اللّطائف القدسيّه
صحيفة الفضائل النفسيّة
نتيجة النّفوس و العقول
فى قوسى الصّعود و النّزول
من جنّت الاسماء اسمى شجره
لدوحة الوجود ازكى ثمره
تظّور الوجود فى ادواره
فجاء بالاكمل من اطواره
و جاءت القوى فى الاستكمال
بصورة جلت عن المثل
(انهض على اسم الله)
يا غائباً مثاله عيانه
انهض على اسم الله جلّ شأنه
يا كعبة التوحيد من جور العدى
تهدمت والله اركان الهدى
يا صاحب البيت و مستجاره
الا ترى قد هتكوا استاره
يا شرف المشاعر العظام
عظفا على شعائر الاسلام
يا غاية الآمال يا اقصى المُنَى
نهضاً متى تحلّ فى وادى المِنَى
يا دوحة المجد العظيم شأنها

لهفى لها تقطعت اغصانها
متى نراها و القطوف دانيه

متى نراها و الثمار زاكيه

(الغوٲ)

الغوٲ ايها الكتاب الناطق
فالحرب قد بانت لها الحقائق
نهضاً فقد آلت الى الخراب
معاهد السنّة و الكتاب

تكاد ان تطفئ ظلمته الفتن
نور مصابيح الفروض و السنن
انشر لواك ايها الموتور

فانك المؤيد المنصور
يا صاحب الامر اغث دين الهدى
فانت منصور على من اعتدى
يا صاحب العصر لقد طال المدى

اما لسيف الله ان يجرّدا
يا ايها القائم بالقسط اقم
وجهك للدين الحنيف و انتقم
لدين ابائك من اعدائه

بكفى العادل فى قضائه
و طهر الارض من الارجاس
بسطوة تزلزل الرّواسى

و ما جناه الجبت و الطاغوت
 فهل على مثلك لا يفوت
 متى نرى سيفك فى الرقاب
 كأنه صاعقة العذاب

میلاد مسعود اعلیحضرت بقیّہ اللہ ولیّ عصر ارواحنا له الفداء

ولادت با سعادت حضرت بقیّہ اللہ ولیّ عصر حجّت بن الحسن العسکری صلوات اللہ علیہ و علی آبائہ در ماه شعبان المعظم سنہ ۲۵۵ هجری واقع شده است و در سرّ من رأى بوده است.

و اما کیفیت ولادت با سعادت آن اختر تابناک برج امامت مطابق اسناد و مدارک معتبره به نحو اختصار این است، شب نیمه شعبان بوده، حضرت امام حسن عسکری علیہ السلام فرمود به حکیمه خاتون ای عمّه امشب نزد ما باش که در این شب متولّد می شود فرزند گرامی من حجّت و قائم آل محمد که ذات احدیت جلّت عظمتہ زنده می گرداند زمین را به ظهور او به علم و ایمان و هدایت بعد از آنکه مرده باشد به شیوع کفر و ضلالت.

حکیمه گوید گفتم از که بهم می رسد ای سید من و حال آنکه من در نرجس هیچ اثر حملی نمی یابم، فرمود که از نرجس بهم می رسد نه از دیگری، پس جستّم و پشت کمر و شکم نرجس ملاحظه و معاینه نمودم، ولی هیچ گونه اثری نیافتم، پس برگشتم محضر حضرت و عرض کردم، آنجناب تبسم فرمود و گفت هنگام صبح اثر حمل بر او ظاهر خواهد شد.

مثل او مانند مادر موسی است که تا هنگام ولادت هیچ تغییری بر او ظاهر نشد، و احدی بر حال او اطلاع نیافت، زیرا که فرعون شکم زنان حامله را می شکافت برای طلب حضرت موسی، و اکنون این فرزند در این امر مشابه است به حضرت موسی علیہ السلام.

در اخبار وارد است که منجمین و معبرین عصر فرعون مقدّم حضرت موسی علیہ السلام را پیش بینی و خواب فرعون را تعبیر کرده بودند، و او هم مطلع شده بود که هلاک او و خراب ملکش بر اثر همان پیش بینی منجمین به دست موسی (ع) انجام پذیرد، این است که خوف و ترس بسیار از پدیدار گردیدن موسی داشت لذا در

جستجوی زنان حامله برآمد و بوسیله قابله‌ها زنان باردار را تحت نظر و مراقبت قرار داد و دستور داد به محض اینکه پسری متولد گردد فوراً به او خبر بدهند تا او را بکشد و زنده نگذارد که مبادا آن پسر همان موسای کذائی بوده باشد.

اما تو مشیت و قدرت خدای دادگر را بنگر که بایست به کوری چشم فرعون انعقاد نطفه موسی (ع) در دربار او تحقق پذیرد و در دامن خود فرعون پرورش یابد، و بالاخره به حساب طاغوت زمان برسد، و به ظلم فرعون خاتمه دهد و ریشه فرعون را برکند.

و بهمین جهت بود که تا هنگام ولادت موسی علیه‌السلام اثر حمل در مادرش ظاهر و آشکار نبود و به محض تولّد او خداوند به مادرش وحی فرمود که فرزندت را شیر بده و اگر خوفی و ترسی به دل از کشتن پسر داری او را به دریا افکن و او را به ما بسپار که ما خود به لطف خود او را نگهداریم و او را از پیامبران برگزیده خود قرار خواهیم داد، کما اشار الیه نصّ الكتاب الالهی لقوله تعالی:

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ فَإِذَا خِفْتِ عَلَيْهِ فَأَلْقِيهِ فِي الْيَمِّ وَلَا تَخَافِي وَلَا تَحْزَنِي إِنَّا رَادُّوهُ إِلَيْكَ وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ^۱.

در این مقام بانوی محترمه پروین اعتصامی را تحت عنوان " لطف حق " اشعاری است که مناسباً للمقام آنرا می‌آوریم:

مادر موسی چو موسی را به نیل
درفکند از گفته ربّ جلیل
خود ز ساحل کرد با حسرت نگاه
گفت کای فرزندِ خرد بی‌گناه
گر نگردد شاملت لطف خدای
چون رهی زین کشتی بی‌ناخدای

۱ - آیه ۷، سوره قصص

وحی آمد کاین چه فکر باطل است
 رهرو ما اینک اندر منزل است
 ما گرفتیم آنچه را انداختی
 دست حق را دیدی و نشناختی!
 در تو تنها عشق و مهر مادری است
 شیوه ما عدل و بنده پروری است
 نیست بازی کار حق، خود را مباز
 آنچه بردیم از تو باز آریم باز
 سطح آب از گاهوارش خوشتر است
 دایه‌اش سیلاب و موجش مادر است
 به که برگردی به ما بسپاریش
 کی تو از ما دوست‌تر می‌داریش؟
 ما بسی گم گشته باز آورده‌ایم
 ما بسی بی‌توشه را پرورده‌ایم
 میهمان ماست هرکس بی‌نوا است
 آشنا با ماست چون بی‌آشناست
 در میان مستمندان فرق نیست
 این غریق خرد بهر غرق نیست
 ناخدایان را کیاست اندکی است
 ناخدای کشتی امکان یکی است^۲

لمؤلفه:

۲ - مَنخَذ از دیوان پروین اعتصامی

ای خدا تو موسی ما را رسان
 شرّ این فرعونیان از ما رهان
 موسی ما مظهر عدل تو است
 کش ظهورش بی‌شک از فضل تو است
 جان ربّانی ثناگو تا ابد
 بر ولی عصر مظهر عدل صمد

باری حکیمه گوید نرجس خوابید و من مراقب حال او بودم و او به حال خود آرام خوابید تا نزدیک به طلوع فجر، پس از خواب جستن نمود به اضطراب، گفتم آیا اثری از وضع حمل در خود می‌بینی؟ نرجس گفت: بلی. من او را به سینه خود چسبانیدم، ابو محمد علیه السلام آواز دادند ای عمّه سوره‌ی **إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ** را بر او بخوان، من خواندم، پس گفتم آیا اثری ظاهر شد؟ گفت: بلی، همان است که مولای من شما را خبر دادند، من مشغول خواندن سوره قدر بودم که آواز جنین برآمد، آنهم با اینکه در شکم مادر بود با من همراهی می‌کرد در خواندن سوره قدر، پس بر من سلام نمود، من تعجب کردم، حضرت صدا کرد ای عمّه تعجب مکن از قدرت حق تعالی که ما را حجت خود گردانید، و ناطق و گویا نمود به حکمت در طفولیت، و حجت بر خلق نمود در بزرگی، حکیمه گفت چون کلام حضرت امام حسن علیه‌السلام تمام شد نرجس از نظرم غائب شد گویا پرده‌ای کشیده شد در میان من و او، پس زود رفتم به خدمت امام حسن عسکری علیه‌السلام و گفتم ای مولای من نرجس ناپدید شد.

حضرت فرمود جزع مکن، برگرد او را در جای خود خواهی دید، چون برگشتم پرده گشوده شد و نوری در پیشانی نرجس ساطع بود که دیده مرا خیره کرد، آن طفل نوزاد یعنی حضرت صاحب را دیدم که رو به قبله به سجده افتاده و دو زانوی خود را بر زمین گذاشته سبابه به جانب آسمان بلند کرد و می‌گوید:

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَ أَنَّ جَدِّي رَسُولُ اللَّهِ وَ أَنَّ أَبِي أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَصِيَّ رَسُولِ اللَّهِ،
 پس یک یک از آباء طاهرين خود را شمرد تا به خودش رسید پس گفت: **اللَّهُمَّ أَنْجِزْ لِي وَعْدِي وَ أَتِمِّمْ لِي أَمْرِي**

وَ اَمْلَأْ الارْضَ بِبِي عَدْلًا وَ قِسْطًا. یعنی خداوندا وفا کن به وعده نصرت که به من فرموده‌ای، و امر خلافت و امامت مرا تمام گردان، و پرکن زمین را به عدل و قسط به وسیله من.

و در روایت آمده که حکیمه خاتون گفت بعد از سه روز از ولادت حضرت صاحب الامر علیه‌السلام مشتاق لقای او شدم، رفتم به خدمت حضرت امام حسن عسکری علیه‌السلام، پرسیدم که مولای من کجاست، فرمود که سپردم او را به آن کسی که از ما و تو به او احق و اولی بود، چون روز هفتم شود بیا نزد ما، چون روز هفتم رفتم گهواره‌ای دیدم، بر سر گهواره دویدم مولای خود را دیدم مانند ماه شب چهارده بر روی من تبسم می‌فرمود.

پس حضرت آواز داد که فرزند مرا بیاور، چون به خدمت آن حضرت بردم زبان در دهان مبارکش گردانید و فرمود سخن بگو ای فرزند، حضرت صاحب الامر علیه‌السلام شهادتین فرمود و صلوات بر حضرت ختمی مرتبت محمد (ص) و سائر ائمه فرستاد و بسم الله گفت و آیه مبارکه: **وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضِعُوا فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ**^۳ تلاوت نمود، پس حضرت امام حسن عسکری پدر بزرگوارش فرمود که بخوان ای فرزند آنچه حق سبحانه و تعالی بر پیغمبران فرستاده است.

پس ابتدا نمود از صحف آدم و به زبان سریانی خواند، و کتاب ادريس و کتاب نوح و کتاب هود و کتاب صالح و صحف ابراهيم و تورات موسی و زبور داود و انجيل عیسی علیهم السلام و قرآن جدّم حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه و آله را خواند پس قصّه‌های پیغمبران را یاد کرد.

پس دارد که حضرت امام حسن عسکری علیه السلام فرمود که چون حق تعالی مهدی این امت را به من عطا فرمود دو ملک فرستاد که او را به سرا پرده‌ی عرش رحمانی برد، آنگاه حق تعالی به او خطاب نمود مرحبا به تو ای بنده من که تو را خلق کرده‌ام برای یاری دین و اظهار امر شریعت خود، و توئی هدایت یافته‌ی بندگان من، قسم به ذات خودم که به اطاعت تو ثواب می‌دهم و به نافرمانی تو عقاب می‌کنم مردم را، و به سبب شفاعت و هدایت تو بندگان را می‌آمرزم، و به مخالفت تو ایشان را عذاب می‌کنم، ای دو ملک برگردانید آن را به سوی

۳ - آیه ۵، سوره قصص

پدرش و از جانب من به او سلام برسانید و بگوئید که او در پناه حفظ و حمایت من است، او را از شرّ دشمنان حراست و محافظت می‌نمایم تا هنگامیکه او را ظاهر نمایم و حق را به او برپا دارم و باطل را به او سرنگون سازم و دین حق برای من خالص باشد.

نگارنده گوید به امید چنان روزی که خدای قادر قاهر فرمان ظهور حضرت ولیّ عصر را صادر و حکم عدل و قسط خود را وسیله‌ی آن مظهر قائم بالقسط جاری در سراسر جهان بفرماید و ما را از انتظار ظهورش و از هجران دیدارش با تجلّی آن مظهر اللّهُ نور مسرور، و قلوب ما را شاد و خرسند فرماید.

سامره را کرده چو رشکِ جنان

مقدم مسعود امام زمان

مهدی موعود شه بی‌نظیر

موسی و عیسی‌ش وزیر و سفیر

وارث آثار همه انبیاء (ع)

معدن اوصاف همه اوصیاء

آنکه کند نور وی آخر ظهور

ساحتِ دنیاست و را کوه طور

بودن ما از اثر بود اوست

نعمت ما شمه‌ای از جود اوست

الغرض امروز بود او امام

دارد از او جمله‌ی عالم قوام

ای که به دست تو بود انتقام

تیغِ قضا و قَدَرَت در نیام

کی رسدت رخصت و فرمان حق

تا که دهی تو سر و سامان حق

شاد کنی خاطر نا شاد ما

جمع کنی فرقت افراد ما

مژده که روی خدا از پرده برآمد

رایت داور به خلق جلوه‌گر آمد

بی‌خبران را ز فیض کل خبر آمد

مظهر کل در لباس جلوه‌گر آمد

معنی واجب گرفت صورت امکان

شعشعه گسترده جلوه‌ی صمدانی

گشت عیان سرّ صادرات نهانی

طاق طلب را قویم گشت مبانی

شاهد غیبی رسید و داد نشانی

از لمعات جمال قادر سبحان

عقل نخستین بزرگ صادر اول

کالبد مستنیر و جان ممثّل

راه هدی را یکی فروخته؛ مشعل

هادی و مهدی سمیّ احمد مرسل

حجت غائب ولیّ ایزد منتان

قائد پرگار بارگاه الهی

راز جهان را دلش خبیر کماهی

قدرش برتر ز حدّ، لایتناهی

فکر به کنه و جلال و قدرش واهی

عقل به قرب و کمالِ جاهش حیران

پرده نشین حریم لم یزلی اوست

شاهد غیبی دلبر ازلی اوست

مرشد و مولی و پیشوا و ولی اوست

باری سرّ خفی و نور جلی اوست

خواهیش پیدا شمار و خواهیش پنهان

ای قمر تابناک برج امامت

وی گهر آبدار درج کرامت

ای به قد و قامت توشور قیامت

خیز بر افراز یک سر آن قد و قامت

خیز و برافروز یک دم آن رخ احسان

خیز تو ای کنز مخفی احدیت

کیست که پیدا کند کنوز هویت

از تو عیان است جلوه صمدیت

شاهد حقّی و مظهر صمدیت

مظهر عدل خدای قاهر منّان

ای به تو مشتاق جان و دل به تو مایل

کام دل ما ز یک نگاه تو حاصل

سوخت ز عشق تو جان و رفت ز کف دل

چشم به ره، جان به سینه، مرگ مقابل

نور خدا کن عیان ز چهره‌ی رخشان

مربوط به حضرت ولیّ عصر و بیان فهرست ده مطلب مهم

این اشراق مشتمل بر چند مطلب بسیار مهم است که دانستن آن لازم است و فهرست آن از این قرار است:

اولاً اینکه چرا در عالم وجود حجّت و ولی و امام لازم است و السّاعه حجّت عصر و ولیّ دهر کیست؟

ثانیاً امتیازات و مشخصات و علامات حجّت و ولی و امام چیست؟

ثالثاً وجود ولیّ عصر که عمر مبارکش طولانی شده و ممکن است بیشتر از این هم عمر او طولانی و حیات او باقی باشد، آیا امکان دارد انسان دارای عمر زیاد و طولانی باشد، و در عین حال جوان و سالم بماند؟

رابعاً وجود مبارک ولیّ عصر و حجّت زمان که السّاعه از دیدها پنهان است در کجاست؟

خامساً وجود شریف حجّت عصر و امام زمان در این غیبت کبری به حکومت چه اسمی غائب و پنهان است و هنگامی که تجلّی و ظهور فرماید به حکومت چه اسمی ظاهر و آشکار خواهد شد؟

سادساً اینکه دارد وقتی ولیّ عصر ظهور نماید همه کس او را شهود نموده و می‌بینند و سخن و کلام آن بزرگوار را می‌شنود، آیا آن حضرت هم وسیله تلویزیون در مشهد خلائق جهان قرار می‌گیرد و آیا وسیله رادیو سخن حضرتش پخش می‌شود یا به نحو دیگر است؟

سابعاً ولیّ عصر و امام زمان در حال غیبت چگونه فیض اش به عالم و جهانیان می‌رسد؟

ثامناً حضرت ولیّ عصر که ظهور نماید در قبال قوای جنگی روز و سلاح اتمی و شیمیائی چگونه مبارزه می‌فرماید و چگونه قوای دشمن را مغلوب می‌نماید؟

تاسعاً علامات ظهور ولیّ عصر چیست؟ و آیا وقت ظهورش معلوم و مشخص است یا علمش در دسترس کسی نیست؟

عاشراً برنامه ولیّ عصر و امام زمان با سائر ائمّه اطهار که قبل از آن بزرگوار بودند چه تفاوت و امتیازی دارد؟

این ده مطلب با اهمّیت مورد بحث و تحقیق عمیق ضمن این اشراق است، خذ و اغتنم که کمتر کسی به میدان تحقیق آن از نظر قرآن و برهان و عرفان آمده است.

اثبات حجت و ولی از طریق قرآن و برهان و عرفان

استدلال بِوُجُودِ الْحُجَّةِ از طریق قرآن و منطق وحی همانا به استناد آیه مبارکه: **إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً** .

بیانش اجمالاً این است که ذات حق تعالی و مبدء اعلیٰ جعل خلیفه را نسبت به ذات اقدس خود داده است. اضمماراً، زیرا ضمیر موضوع است از برای نفس ذات بدون إشعار به هیچ صفتی از صفات، و اگر جاعلیّت در رتبه‌ی ذات ثابت شد مجعول می‌خواهد ازلاً و ابداً و سرمداً، و الا لازم آید تحقق أَخَذَ مَضَافِین بدون طرف دیگر، و این محال است، پس همیشه مجعول در اضافهی اشراقیّه به نفس اضافه جاعلیّت حاصل شده و تحقق پیدا می‌کند. بعلاوه حق تعالی در صفات ذاتیه فاعل بالعنایه است، بنابراین نفس تصوّر جاعلیّت کافی است در تحقق مجعول، و این معنی یعنی فاعل بالعنایه بودن حق تعالی چون ذاتی است، پس غیرقابل تخلف است، بنابراین ازلاً و ابداً ارض سفلیّات و سماء اشباح و علویّات و بطور کلی عالم امکان آنی بدون حُجّت و مظهر و خلیفه نخواهد بود و هیچگاه از حُجّت خالی نخواهد بود، و گرنه صفت ذاتی متخلف شده و کاشف است از عدم ذات تعالی عن ذالک.

و به همین آیه شریفه ناظر است خبر شریف صادر از لسان مقام عصمت و معدن حکمت حضرت امام صادق کاشف حقایق علیه الصلوة و السلام که فرموده است: **لَوْلَا الْحُجَّةُ لَسَاخَتْ الْأَرْضُ بِأَهْلِهَا**، أى اَرْضُ الْإِمَّاكِن بِأَهْلِهَا أى الوجودات الإمكانیه أى هلكت به معنی أنها کاشفته عَن هَلَاکِ الْمُرْتَبِطِ إِلَیْهِ و هو محال.

و نیز فرموده: **الْحُجَّةُ قَبْلَ الْخَلْقِ وَ مَعَ الْخَلْقِ وَ بَعْدَ الْخَلْقِ**، که کاشف است بر لزوم وجود حجت ازلاً و ابداً و سرمداً، پس خلاصه اینکه حجت از لوازم شئون ذاتیه‌ی حق تعالی است و از این جهت قابل تخلف در آنی از آناتِ زمانیه و مراتب وجود نخواهد بود اعم از اینکه جعل تعلق گرفته باشد به ایجاد بدوی و احداثی و یا بقائی و سرمدی، بنابراین ممکن است مصلحتی اقضا کند به اینکه ابقاء خلیفه کند نه اظهار و احداث، و در مورد ولیّ عصر بقیّة الله حضرت مهدی علیه الصلوة و السلام خداوند برحسب مشیّت ذاتیه‌اش ابقاء جعل فرموده و

تا زمانی که مصلحت بداند از انظار او را مستور و در تحت دولت زمانی و حکومت اسم مبارک یا غائب و یا باطن و یا خفی او را از مرئی و منظر پنهان و مخفی و به محض اینکه مصلحت در تجلّی و ظهورش داند او را در مشهد خلاق جهان قرار داده دولت زمانی اسم مبارک یا ظاهر و یا جلی را در مورد حضرت بقیّة الله دوازدهمین نیر برج امامت و ولایت متحقّق و او را امر به ظهور فرماید، امّا در عین حال از آنجا که ولی عصر ارواحنا له الفداء مظهر ظاهر فی بطن و باطن فی ظهوره است با اینکه فعلاً از انظار خلق مستور و غائب است امّا از حیث اشراقات و تجلیات فیض خلافت آن حضرت تکویناً و تشریعاً به عالم وجود می رسد و خلق جهان از فیض وجودی و لطف او بهره می برند، و این فیض اثر وجود آن حضرت است می خواهد ظاهر باشد یا غائب، فی المثال خورشید اگر در ورای ابر هم باشد فیض اش به عالم می رسد مثل امام زمان و حجت عصر در حال غیبت مانند شمس است که لکه ابری آنهم از نظر مصلحت و عدم قابلیت جهانیان مانع رؤیت و شهود آن شمس ولایت کلیّی مطلقه گردیده است، این است که خواجه نصیر طوسی آن حکیم قدوسی در متن تجرید فرمود است "وُجُودُهُ لُطْفٌ وَ تَصَرُّفُهُ لُطْفٌ آخِرٌ وَ عَدَمُهُ مِنَّا" اَی غَیْبَتُهُ بِحَسَبِ عَدَمِ قَابِلِیَّتِنَا مِنَّا.

بالجمله **إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً**^۶ تعبیر به ارض از حیث سفلیّت و تسقّل نسبت به عالم و جوب سرمدی است که از او تعبیر به سماء ربوبیت می شود. اینجا تعبیر کرده به جاعل که دلالت بر ثبات و دوام می کند یعنی ازلاً و ابداً و سرمداً جاعلیّت خلیفه و مظهر اتم از لوازم ذات حق تعالی است، بهمین جهت تعبیر به **إِنِّي جَاعِلٌ** شده چون در غالب صفات ذاتیه تعبیر به ضمیر متکلم وحده می شود.

خلاصه این جعل، جعل ذاتی و تکوینی است که به فیض اقدس در مرتبه لاهوت به دلیل **كُنْتُ نَبِيًّا وَ آدَمَ بَيْنَ الْمَاءِ وَ الطِّينِ**، یعنی بین العلم و العین در عالم اعیان ثابتّه ثابت بوده است، و از شئون ذاتیهی حق است، و انقطاع این مجعول مستحیل بالذات است، پس همیشه خلیفه الله لازم است در تمام عوالم. دیگر اینکه خلیفه بایستی مستجمع جمیع صفات مستخلف عنه باشد و یکی از صفات حق ازلیّت و سرمدیت است، پس بایستی حجت و مظهر او هم دائم باشد و انقطاع پیدا نکند و هیچ دوره و هیچ عصر و زمانی ولو آنی خالی از مظهر و حجت نباشد، چه حجت وجه الله الباقی و مظهر یا دائم الفضل علی البریه است پس انقطاع ندارد. لذا از حضرت

۶- از آیه ۳۰، سوره بقره

امام صادق علیه السلام در معنی قول خدای عزوجلّ منقول است که اینکه حق تعالی فرموده: **كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ**^۷.

حضرت فرموده است: **نَحْنُ وَجْهُ الَّذِي لَا يَهْلِكُ**^۸.

و ایضاً – عن مولانا الصادق علیه السلام عن ابيه الباقر علیه السلام عن ابيه السجاد علیه السلام قال: **نَحْنُ أُنْمَةُ الْمُسْلِمِينَ وَ حُجَجُ اللَّهِ عَلَى الْعَالَمِينَ وَ سَادَةُ الْمُؤْمِنِينَ وَ قَادَةُ الْغُرِّ الْمُحَجَّلِينَ وَ مَوَالِي الْمُؤْمِنِينَ وَ نَحْنُ أَمَانٌ لِأَهْلِ الْأَرْضِ كَمَا أَنَّ النُّجُومَ أَمَانٌ لِأَهْلِ السَّمَاءِ وَ نَحْنُ الَّذِينَ بِنَا يُمَسِّكُ اللَّهُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ وَ بِنَا يُمَسِّكُ الْأَرْضَ أَنْ تَمِيدَ بِأَهْلِهَا وَ بِنَا يُنْزِلُ الْغَيْثَ وَ يَنْشُرُ الرَّحْمَةَ وَ يُخْرِجُ بَرَكَاتِ الْأَرْضِ وَ لَوْلَا مَا فِي الْأَرْضِ مِنَّا لَسَاخَتْ بِأَهْلِهَا ثُمَّ قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ: وَ لَمْ تَخُلْ الْأَرْضُ مِنْذُ خَلَقَ اللَّهُ آدَمَ مِنْ حُجَّةِ اللَّهِ فِيهَا ظَاهِرٌ مَشْهُورٌ أَوْ غَائِبٌ مُسْتُورٌ وَ لَا تَخْلُو إِلَى أَنْ تَقُومَ السَّاعَةُ مِنْ حُجَّةِ اللَّهِ فِيهَا وَ لَوْ لَا ذَلِكَ لَمْ يُعْبَدِ اللَّهُ. قَالَ الرَّاَوِيُّ فَكَيْفَ يَنْتَفِعُ النَّاسُ بِالْحُجَّةِ الْغَائِبِ الْمُسْتُورِ؟ قَالَ: كَمَا يَنْتَفِعُونَ بِالشَّمْسِ إِذَا سَتَرَهَا السَّحَابُ**^۹.

مفاد این روایت شریف نورانی صادر از لسان مقام عصمت و معادن حکمت اینکه اساساً وجود حجت واسطه فیض است بین خالق و مخلوق، و در واقع فاعل ما به الوجود است چنانکه حق تعالی فاعل مامنه الوجود است، پس همیشه فیوضات و برکات و رحمت وجودیه در تمام عوالم هستی و ارض عالم امکان به وساطت او یعنی حجت و ولی به عالم و اهل آن می‌رسد بنابراین خالی بودن ارض عالم امکان از حجت موجب انقطاع فیض الهی است و این عقلاً محال و ممتنع است چنانچه سابقاً بیان شد و نقل این روایت معتبر نورانی در تأیید گفتار مذکور است. مضافاً به اینکه حجت الله که ما تعبیر از او به ولی الله می‌نمائیم و مراد صاحب مقام ولایت کلیّه مطلقه است، اساساً "ولی" از اسماء ذاتیه الهیه است فلّا بُدَّ مِنْ مَظْهَرِ اِزْلاَ و اِبدآ و سرمدآ.

پس به هر دوری ولی واجب است

خواه پیدا در نظر یا غائب است

۷ - از آیه ۸۸، سوره قصص

۸ - جلد دوم بحار علامه مجلسی، صفحه ۱۰۶

۹ - علم الیقین علامه فیض کاشانی، صفحه ۹۰

خود امام حی قائم آن ولی است

کو ز صُلب طیب پاک علی است

بیان ایمان به غیب و اطلاقات غیب در آیات اول سوره بقره

بسم الله الرحمن الرحيم - الم - ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ - الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَ مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ - وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ - أُولَئِكَ عَلَى هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ١٠.

الم از رموز قرآن است - این کتاب بدن هیچ شک رهنمای متّقین است - آنانکه ایمان به غیب دارند و نماز را بپا می‌دارند و از آنچه به عنوان رزق به ایشان می‌دهیم انفاق می‌نمایند - و آنانکه ایمان به آنچه بر تو نازل کرده‌ایم و هم به آنچه پیش از تو نازل نموده و هم به عالم آخرت یقین دارند - آنان از لطف و عنایت پروردگار خویش بر راه راست و منحصرأ آنها مفلح و رستگارند.

مقصود و منظور ما بیان ایمان به غیب است که مراد از غیب چیست؟

مقدمه باید دانست که در نظر اهل معرفت و کرسی‌نشینان عرش علم و حکمت الفاظ موضوعند برای معانی عامّه، پس غیب شامل است مطلق آنچه ماورای حسّ و حاسّ و محسوس می‌باشد، بنابراین غیب را اطلاقات و مصادیق بسیار است.

غیب اطلاق می‌شود بر مقام غیب احدیّت مطلقه که آنرا مقام کنز مخفی و غیب الغیوب مطلق نامند.

غیب اطلاق می‌شود بر مقام غیب واحدیّت که آنرا عالم اسماء و صفات ألوهی نامند.

غیب اطلاق می‌شود بر عالم جبروت که آنرا عالم عقول کلّیه از طولیه و عرضیه نامند.

غیب اطلاق می‌شود بر عالم ملکوت اعلی که آنرا عالم نفوس کلّیه و انوار اسپهبدیه و عالم ارواح مجرد

نامند.

غیب اطلاق می‌شود بر عالم ملکوت اسفل که آنرا عالم مثال و عالم اشباح نامند.

غیب اطلاق می‌شود بر حضرت هاهوت و لاهوت و جبروت و ملکوت، این چهار حضرت هم متّصف به باطنیّت و ظاهریّت و هم به غیبت و شهادت متّصف هستند چه، هر حضرتی نسبت به مافوق خود ظاهر و شاهد می‌باشد و نسبت به مادون خود باطن و غیبت است، مثلاً حضرت هاهوت که مقام احدیّت و تعین اوّل می‌باشد نسبت به مقام غیب الغیوب که مقام کنه ذات حق و باطن مطلق است عالم شهادت و ظاهر است و نسبت به حضرت لاهوت که مادون او می‌باشد عالم باطن و غیب است و همچنین حضرت لاهوت که مقام تعین فانی و مقام واحدیّت می‌باشد نسبت به مادون که حضرت جبروت است غیب و باطن است، و همچنین حضرت جبروت که مقام عالم عقول طولیّه و عرضیّه است نسبت به مافوق خود شهادت و ظاهر است و نسبت به مادون خود که حضرت ملکوت است غیب و باطن است و همچنین حضرت ملکوت که عالم نفوس کلبیّه و عالم برزخ و مثال می‌باشد نسبت به حضرت ناسوت، باطن و غیب است، و نسبت به حضرت جبروت شهادت و ظاهر است، و اما عالم ناسوت چون مادون او عالمی نیست لذا عالم شهادت مطلقه و ظاهر مطلق است و همچنین مقام غیب الغیوب، غیب مطلق و باطن مطلق است، چه ماورای او چیزی نیست.

غیب اطلاق می‌شود به غیب القوی.

غیب اطلاق می‌شود بر غیب التّفس و غیب الرّوح و غیب السّر و غیب الخفی و غیب الاخفی.

غیب اطلاق می‌شود بر تمام نشئات و عوالم ماوراء الطّبیعه از برزخیّه و آخریّه و جمیع مواطن غیبیّه.

غیب اطلاق می‌شود بر قیامت صغری و قیامت وسطی و قیامت عظمی و قیامت کبری.

غیب اطلاق می‌شود بر حشر اصغر و حشر اکبر و جمیع مواقف آخروی.

غیب اطلاق می‌شود بر موقف حساب و موقف کتاب و موقف تطایر کتب و موقف میزان و موقف صراط.

غیب اطلاق می‌شود بر يوم البعث و يوم النشور و يوم المعاد و يوم الفزع و يوم الصّعق.

غیب اطلاق می‌شود بر تمام جنّات از جنّت نعیم و جنّت فردوس و جنّت عدن و جنّت رضوان.

غیب اطلاق می‌شود بر جنت الآثار و جنت الافعال و جنت الصفات و جنت الذّات.

غیب اطلاق می‌شود بر جنت اللّقاء و جنت الوصل و جنت الشّهود المعبود.

غیب اطلاق می‌شود بر دوزخ و درکات آن، و جهنّم و انواع عذاب آن.

غیب اطلاق می‌شود بر ایمان به خلود در جنت، و خلود در جهنّم.

غیب اطلاق می‌شود بر ایمان و ایقان به نبوّت جمیع انبیا و سفراء الهی از آدم تا خاتم.

غیب اطلاق می‌شود بر ایمان و ایقان به ولایت کلّیه مطلقه که مختصّ حضرت ختمی مرتبت و اوصیای

اوست.

غیب اطلاق می‌شود بر ایمان و ایقان به خلافت و امامت ائمه اثنی عشر و اوصیای قدّیسین خاتم الانبیاء که

اوّل آنها حضرت علیّ مرتضی و آخر آنها خاتم الاوصیاء حضرت مهدی ولیّ عصر ارواحنا لهم الفداء است.

غیب اطلاق می‌شود بر امام غائب، شخص ولی عصر حضرت بقیّة الله مهدی قائم آل محمّد عجل الله

فرجه الشّریف.

بالجمله آنچه اشاره شد همه از اطلاقات غیب و مصادیق آن است که ایمان و یقین به تمام اقسام آن از

ضروریّات دین اسلام است، و مؤمن عارف باید ایقان برهانی و عیانی و شهودی به تمام مراتب غیب علی الاطلاق

داشته باشد.

بیان تخصیص غیب مطابق روایات معتبره به امام غائب یعنی حضرت مهدی علیه

السّلام

باید دانست که کلمه غیب در آیه مذکوره **الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ** یک معنای تخصیصی دارد که مطابق عقل و

نقل و قرآن و اخبار است و آن این است که مراد از غیب در آیه مبارکه، امام غائب حضرت مهدی دوازدهمین نبی

برج امامت و ولایت است، چنانچه در تفاسیر معتبره تصریح به آن شده، مخصوصاً در تفسیر برهان که آیات

قرآنیّه را از قول معصوم تفسیر می‌نماید، و حق هم همین است، زیرا معصومین و ائمه اطهار علیهم السّلامند که

عالم به تنزیل و تأویل قرآن و عالم به محکم و متشابه قرآن و عالم به ظاهر و باطن قرآن و عالم به رموز و اسرار قرآنند.

در تفسیر برهان ابن بابویه از حضرت امام صادق کاشف حقایق الذی انکشف له الملك و الملكوت روایت نموده است که آن حضرت فرموده: **الْغَيْبُ هُوَ الْحُجَّةُ الْغَائِبُ**، یعنی مراد از غیب در آیه شریفه مخصوصاً و منحصرأً حجت غائب است. و نیز در حدیث دیگر از جابر بن عبدالله انصاری از حضرت رسول اکرم (ص) روایت شده که بعد از ذکر ائمه اثنی عشر تا حضرت مهدی (عج) می فرماید: **طُوبَى لِلصَّابِرِينَ فِي غَيْبَتِهِ! طُوبَى لِلْمُقِيمِينَ عَلَى مَحَبَّتِهِ! أُولَئِكَ مَنْ وَصَفَهُمُ اللَّهُ تَعَالَى فِي كِتَابِهِ فَقَالَ: "الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ" الْحَدِيثُ**، یعنی خوشا به حال کسانی که در زمان غیبت حضرت مهدی (عج) صبر می کنند! خوشا به حال کسانی که بر دوستی و بر محبت آن حضرت ثابت و استوارند و استقامت و ایستادگی دارند! آنان کسانی هستند که خدای عزوجل در کتاب خود قرآن توصیف آنان نموده و فرموده است (وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ). و نیز در روایت معتبر دیگر^{۱۱} آمده است:

عن ابی بصیر عن ابی عبد الله عليه السلام قال کتاب علی لاریب فیہ هدی للمتّقین قال: المتّقون شیعتنا الذین یؤمنون بالغیب الحدیث، و نیز عن داود بن کثیر الرقی عن ابی عبد الله عليه السلام فی قوله عزّ و جلّ (الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ) قال من آمن بقیام القائم أنّه حقّ.

و نیز:

عن یحیی بن ابی القاسم قال سئلت الصادق علیه السلام عن قول الله عزوجل "الم، ذالک الکتاب لاریب فیہ هدی للمتّقین الذین یؤمنون بالغیب" فقال: المتّقون شیعة علی علیه السلام و الغیب هو الحجة الغائب و شاهد ذالک قوله تعالی "وَيَقُولُونَ لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِّن رَّبِّهِ فَقُلْ إِنَّمَا الْغَيْبُ لِلَّهِ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِّنَ الْمُنتَظِرِينَ"^{۱۲}.

و نظیر این روایات بسیار است که ما به جهت رعایت اختصار به همین مقدار اکتفا نمودیم.

۱۱ - به نقل از تفسیر برهان، صفحه ۵۳

۱۲ - آیه ۲۰، سوره یونس

و اگر روی مبانی عرفانی هم تکیه نمائیم، هرچند غیب بطور اطلاق و انصرافِ مطلق به فرد کامل غیب به مقام غیب الغیوبی و ذات مقدّس حق اطلاق شود باز از باب مظهریّت خلیفۀ الله برای اسماء الهی به حکم: **وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا^{۱۳}** و آیه مبارکه: **سَنُرِيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْآفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ^{۱۴}** انسان کاملی که مظهر اسم غائب باشد منحصرأً حضرت مهدی ولی عصر می باشد که از زمان هبوط آدم تا زمان غیبت وجود امام عصر مظهري برای این اسم در اناسی کامل وجود نداشته و فقط منحصرأً حضرت مهدی بقیّة الله است که مظهر اسم یا غائب و یا باطن است و بعداً که ظهور و جلوه کامل خواهند نمود به تمام اسماء به باطنیّت و ظاهریّت و غائیّت و شاهدیّت جلوه گر و محیط بر تمام عوالم امکان خواهد گردید و این وعده خداست در قرآن: **هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا^{۱۵}**. امام صادق علیه السلام فرمود: مصداق و تحقّق این وعده خدا در غلبه دین اسلام بر کلّ ادیان در دولت حضرت بقیّة الله مهدی است که حکومت مطلق در آن عصر با قرآن است و تمام دول و ملل در تحت حکومت دین مبین اسلام قرار خواهند گرفت، به حکم نصّ قرآن **لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ**.

آنکه دادخواه از جان، بهر آل یاسین است

در کرامت و معجز، وارث النبیّین است

در زمان او موقوف از ملل قوانین است

نی هزارگون مذهب نی هزار آئین است

یک خدا و یک ملّت، یک کتاب و یک دین است

زان یگانگی گردد عالم خراب آباد

و در زیارت حضرت بقیّة الله ولیّ عصر ارواحنا له الفداء می خوانیم:

السَّلَامُ عَلَى الْمَهْدِيِّ الَّذِي وَعَدَ اللَّهُ عَزَّ وَ جَلَّ بِهِ الْأَمَمَ أَنْ يَجْمَعَ بِهِ الْكَلِمَ وَيُلَمَّ بِهِ الشَّعَتَ وَيَمْلَأَ بِهِ

۱۳ - آیه ۳۱، سوره بقره
۱۴ - آیه ۵۳، سوره فصلّت
۱۵ - آیه ۲۸، سوره فتح

الْأَرْضَ قِسْطًا وَ عَدْلًا وَ يُنْجِزَ لَهُ وَ يُعْذِرَ الْمُؤْمِنِينَ^{۱۶}.

سلام بر حضرت مهدی موعود، سلام بر آن مولائی که وعده داد خدا به او جمیع اُمَم عالم را، که جمع کند به او کلمه‌ها را، و روح اتّحاد و وحدت در تمام امم و ملل جهان ایجاد، و با رفع پریشانی، همه را به او جمع و به سبب ظهور او زمین را پر از عدل و داد نماید، و به او جایگاه و قدرت دهد، و انفاذ فرماید وعده‌ی فرجی که به اهل ایمان داده است.

امید است هرچه زودتر وعده الهی نسبت به ظهور آن مظهر قائم بالقسط تحقّق پذیرد و بایست اجابت این دعا را از لسان خود حضرت بقیّة الله ولی عصر از صُقع احدیّت مسئلت نمائیم، زیرا او عبد مقرب و فانی فی الله است و لسان او لسان الله است و چنین دعائی ردّ نخواهد شد.

ملّای رومی خوب گفته است:

آن دعا حق می‌کند چون او فناست

آن دعا و آن اجابت از خداست

ای شاهد حسن غیب یزدانی

ای مظهر اقتدار سبحانی

ای مصلح عالم ای جهان آرا

ای پرتو آفتاب ربّانی

ای آیت غیب ذات ناپیدا

پیدا به تجلیات رحمانی

باز ای و جهان به عدل و داد آرای

تا چند درون پرده پنهانی

باز آی و جهان چو تار گیسویت
 میسند به ظلمت و پریشانی
 باز آی و دل جهانیان مگداز
 زین بیش در انتظار و حیرانی
 باز آی و دو چشم انتظار ما
 از طلعت خود نمای نورانی
 ای یاور و یارت ایزد یکتا
 لطف ازلت کند نگهبانی
 ملک و ملکوت را توئی رهبر
 بر غیب و شهود هم تو سلطانی
 بر کشور شرع مصطفی بنگر
 ای خسرو تاجدار ایمانی
 این خانه شرع را عمارت کن
 از لطف که می‌کشد به ویرانی
 ای روی تو شمع محفل عالم
 در شام جهان تو ماه تابانی
 ای مظهر سِرّ آدم و عالم
 ای با تو عصای پور عمرانی
 برتر ز فصاحت از مسیحائی
 وز حسن فزون ز ماه کنعانی
 باز آی و بگیر کشور دین را
 زین گم شدگان تیه نادانی

باز آ که جهان رهانی از ظلمت
 از ششعه رخت به آسانی
 ای مهر سپهر علم و دین باز آی
 عالم شده شام تار ظلمانی
 ما را سر خوان جود و احسانت
 بپذیر تو از گرم به مهمانی
 ای رهبر عالم ای که صد خضر است
 از شوق لقای تو بیابانی
 ما تشنه جرعه وصال تو
 تو چشمه کوثری و رضوانی
 خلقی همه تشنگان دیدارت
 ای آب حیات و خضر روحانی
 تو ظلّ خدای فرد یکتائی
 تو منبع لطف و جود و احسانی
 لطفی کن و خلق را ز غم برهان
 بنمای رخ ای جمال سبحانی
 بر طَرّه شَهه إِلَهِیا دل بند
 بگسل ز تعلّقات جسمانی
 گر غرق گناهی ای (الهی) باز
 نومید مشو ز لطف رحمانی
 بر حَجّت غیب حقّ توسّل جو
 هر جا که به کار خویش درمانی

اشعار دُرّبار از استاد ما عارف حکیم الهی قمشهای است که اَلْحَقّ عالی است.

استفاده دو نکته مهم از آیات اوّل سوره بقره

نکته اوّل مربوط به اثبات خاتمیت نبیّ اکرم حضرت محمّد (ص) است و نکته دوم اثبات حَقّانیت فرقه شیعه امامیه است.

اما بیان نکته اوّل آنکه دائره نبوّت در حضرت محمّد بن عبدالله صَلّی الله علیه و آله ختم شده است و آیه مبارکه دلالت بر این واقعیت دارد، زیرا ملاک هدایت و فوز و فلاح منحصرّاً ایمان به مندرجات در اوّل آیات مبارکات سوره بقره که **أُولَئِكَ عَلَى هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ**، برهان حصر آن است به قاعده ادبی، و چون جمله **وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ** یکی از مندرجات در آیات مذکوره است ایمان به انبیاء سلف و نبی اکرم ما می باشد و عبارت **مِن قَبْلِكَ** در آیه شریفه دلیل واضح و برهان لائح بر آن است که بعد از پیغمبر اکرم ما که خاتم انبیاء است دیگر پیغمبری نیست چه، از انبیاء سلف همه عهد و میثاق و ایمان به پیغمبر خاتم گرفته شده است به مقتضای آیه ۸۱ سوره آل عمران^{۱۷} و نیز همه پیامبران پیشین بشارت دهنده به بعثت حضرت خاتم النبیین الذی سُمّی فی السَّماءِ به احمد و فی الارض به محمّد (ص) بوده اند و در کتب سماویّه و صُحف الهیّه تصریح به آن شده است و جمله **وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِيهِ مِن بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ**^{۱۸} از جمله آن بشارتها است.

بنابراین وجود انبیاء سلف مقدّمه اعدادی برای وجود خاتم و بشارت به ظهور آن وجود مقدّس می باشد و اگر حضرت محمّد بن عبدالله (ص) پیغمبر ما خاتم انبیاء نبود بلکه او هم مثل سایرین مقدّمه اعدادی برای وجود

۱۷ - وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْتُكُم مِّن كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُّصَدِّقٌ لِّمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَضُكُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِي قَالُوا أَقْرَضْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ (۸۱)

و [یاد کن] هنگامی را که خداوند از پیامبران پیمان گرفت که هر گاه به شما کتاب و حکمتی دادم سپس شما را فرستاده‌ای آمد که آنچه را با شماست تصدیق کرد البته به او ایمان بیاورید و حتماً یاریش کنید آنگاه فرمود آیا اقرار کردید و در این باره پیمانم را پذیرفتید گفتند آری اقرار کردیم فرمود پس گواه باشید و من با شما از گواهانم.

۱۸ - از آیه ۶، سوره صف

خاتم می بود بایستی ملاک فلاح و هدایت ایمان به وجود پیغمبر بعدی هم باشد و گفته شود **وَمَا يُنْزِلُ مِنْ بَعْدِكَ** و حال آنکه آیه چنین چیزی ندارد بلکه منحصراً ایمان به وجود آن حضرت که خاتم است و آنچه بر او نازل شده که قرآن است و خاتم کتب آسمانی است و ایمان به انبیاء سلف و آنچه بر آنان نازل گردیده است ملاک فلاح و رستگاری و سعادت سرمدی قرار داده شده است و این خود برهان محکم و دلیل متقن است که نبوّت به آن حضرت ختم گردیده، چنانچه روایت معتبر نبوی مورد اتفاق عامه و خاصه به اینکه پیغمبر خاتم فرموده است: **لَا نَبِيَّ بَعْدِي** نیز سند خاتمیّت آن حضرت است و ما در کتاب جلوه ربّانی (اثبات خاتمیّت)، علاوه بر استدلال از آیات قرآنی، ده بُرهان عقلی بر اثبات خاتمیّت آن حضرت اقامه نموده ایم.

نکته دوم که مورد استفاده ما از آیات مبارکات اوّل سوره بقره واقع گردیده است همانا حَقّانیت فرقه شیعه امامیه اثنی عشریه است و آن جمله **الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ** است و چنانچه اشاره شد مراد از غیب در آیه مبارکه وجود ولی عصر امام غائب حضرت بقیّة الله مهدی (عج) دوازدهمین نیر برج امامت و اختر فروزان آسمان ولایت است. حال بیان استدلال بر مورد استفاده ما که حَقّانیت شیعه امامیه است اجمالاً این است:

نظر به اینکه در حدیث نبوی که صحت آن مسلم بین فریقین (شیعه و سنی) می باشد به اینکه حضرت رسول خاتم صلی الله علیه و آله و سلم فرموده است:

سَتَفْتَرِقُ أُمَّتِي عَلَى ثَلَاثٍ وَ سَبْعِينَ، فِرْقَةً وَاحِدَةً مِنْهَا نَاجِيَةٌ وَ الْبَاقُونَ فِي النَّارِ، با اینکه اگر مراد به غیب در آیه شریفه مذکوره ذات مقدّس حق تعالی باشد باید تمام فرق اسلام همه ناجی و رستگار باشند چه، جمله **أُولَئِكَ عَلَى هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ** در ذیل آیات مبارکات مفید حصر است به اتفاق علمای آدب و صدر آیه شریفه **الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ**، بنابر آنکه مراد به غیب حق تعالی باشد دلالت می نماید بر آنکه تمام فرق اسلامی ناجی باشند زیرا ملاک هدایت و فلاح و رستگاری را در آیات شریفه پنج چیز قرار داده است.

۱- ایمان به خدا ۲- اقامه صلوة ۳- انفاق ممّا رزقنا ۴- ایمان به آنچه به پیغمبر اکرم و انبیاء سلف نازل شده ۵- یقین به آخرت. که این پنج چیز مشترک بین تمام فرق اسلام می باشد پس باید همه آنها ناجی باشند با اینکه به حکم حدیث شریف سابق الذّکر یک فرقه را ناجی معرفی و باقی فرق غیر ناجی هستند، مؤیّد این نکته و

مثبت این معنی که فقط فرقه ناجیه شیعه امامیه می باشند حدیث شریف نبوی است که فرموده: **مَثَلُ أَهْلِ بَيْتِي كَمَثَلِ سَفِينَةِ نُوحٍ مَنْ تَمَسَّكَ بِهَا نَجِيَ وَ مَنْ تَخَلَّفَ عَنْهَا غَرِقَ** و نیز تصریح حضرت امام حسن عسکری علیه الصلوٰة والسلام که در دستخط مبارک فرموده است: **وَ شِيعَتُنَا الْفَتَى النَّاجِيَةُ**.

حال اگر کسی اشکال کند که آیه در این صورت و با این توجیه فاقد ایمان به مبدأ و حق تعالی است جواباً گفته می شود یکی از چیزهاییکه بر پیغمبر نازل شده سوره توحید است و در آن سوره مبارکه تصریح به مبدأ شده است. پس توحید و خدانشناسی در **ما انزل الیک** منطوی و مندرج است و دیگر آنکه اعتراف به وجود رسول بدون اعتراف به وجود مُرسل معقول نیست و نیز صدر آیه که **لَا رَيْبَ فِيهِ** باشد، دلیل بر آنست که ایمان به خدا در آن منظور شده است زیرا معنی **لَا رَيْبَ فِيهِ**، یعنی **لَا رَيْبَ وَ لَا شَكَّ** بآنّ هَذَا الْكِتَابُ التَّدْوِينِي الْقُرْآنِي مُنْزَلٌ مِنْ اللَّهِ وَ مِنْ جَانِبِ اللَّهِ، پس اعتراف به خدا در این آیه نیز مذکور است، بنابراین ایمان به غیب که مراد امام غائب است مابه الامتیاز فرقه ناجیه اثنی عشریه از سایر فرق اسلام است و فرقه ناجیه منحصرأ فرقه امامیه است که مؤمن به ولی عصر امام غائب می باشد و هفتاد و دو فرقه دیگر اگر اشتراک با فرقه امامیه در ایمان به امام غائب نداشته باشند مشمول غیر ناجی بوده و رستگار نخواهندبود و ناظر است به تحقیق فوق الذکر گفته بلبل بوستان توحید و ولایت لسان الغیب حافظ قرآن:

جنگ هفتاد و دو ملت همه را عذر بنه

چون ندیدند حقیقت ره افسانه زدند

اثبات وجود ولی دهر و حجت زمان حضرت مهدی بقیّة الله، از طریق برهان و ادله

عقلی

برای اثبات وجود حجت عصر حضرت بقیّة الله مهدی دوازدهمین نیر برج امامت و اختر فروزان آسمان ولایت ارواحنا و ارواح العالمین لَهُ الفداء، ما براهین و ادله عقلیه بسیار داریم که به لحاظ رعایت اختصار به برخی از آن براهین ذیلا اشاره می نمائیم.

از جمله ادله و براهین یکی برهان و قاعده امکان اشرف است که از تأسیس آن در حدود پنج هزار سال

گذشته است و حکمای اسلام از این برهان محکم البنیان و از این قاعده شریفه در موارد بسیار استفاده نموده‌اند و استفاده ما از این برهان در این مقام این است:

اثبات وجود ولی عصر حضرت مهدی (عج) از طریق برهان امکان اشرف

اگر ذات اقدس خداوند متّان در نظام امکان یک فرد از نوع واحد یا افرادی از نوع واحد ایجاد فرماید و این افراد هست و موجود باشند و اشرف و افضل و اکمل آنها وجودش امکان داشته باشد حکم قاعده امکان اشرف این است که اگر فرد اخس و انزل وجود دارد پس لابد اشرف و افضل از این نوع حتماً باید موجود باشد در رتبه متقدّمه.

زیرا اگر خدای متعال که وجود اخس را بیافرید حتماً اشرف را آفریده است، چه اگر نیافریده است یا وجودش محال بوده است و امکان نداشته که او را نیافریده، و این فرض غلط است، زیرا که انسان ممکن الوجود است و ماهیّت و طبیعت که موجود شد تمام افرادش در امکان علی السّوی است.

پس این ماهیّت ممکن الوجود که در اخس و فرد انزل امکان دارد، چطور در فرد اشرف و افضل امکان ندارد، پس بدون شک امکان داشته است. فرض دوم: که اگر ایجاد نکرد پس خدا عالم نبوده است به چنین فرد اشرفی، و این فرض هم غلط است چون خدای عالم محیط و عالم به فرد اشرف است.

فرض سوّم: علّت اینکه فرد اشرف را نیافرید برای اینکه جهات فاعلیّتش وافی و قابل نبوده است، این فرض هم غلط است زیرا لازم آید که قدرت حق محدود و متناهی باشد، و حال آنکه خدا دارای قدرت مطلقه نامتناهیّه است، و به ایجاد هر چیز قدرت کامله دارد.

فرض چهارم: علّت اینکه خدا فرد اشرف را نیافرید نه از باب عدم امکان و نه از جهت عدم علم و قدرت حق بوده بلکه از باب عدم مصلحت او را نیافریده است، این فرض هم غلط است زیرا آن مصلحت که در ایجاد افراد یا فرد انزل و اخس بوده این مصلحت به نحو اشرف و اکمل و اتمّ در فرد اشرف و افضل بوده است بلکه بطریق اولی صلاح و مصلحت در آفریدن او بوده است.

فرض پنجم: علّت اینکه خدا اشرف را نیافرید نه از جهات چهارگانه فوق‌الذکر بود که فرضش غلط بود زیرا هم امکان داشت و هم خدا عالم و قادر به ایجاد او بود و هم مصلحت در آفریدن او بود، پس او را نیافرید لابد بُخل و ضنّتی داشت که او را ایجاد نکرد، این فرض هم غلط و بدیهی البطلان است چه، بخل و ضنّت در ساحت اقدس ربوبی که فیاض مطلق و جواد علی‌الاطلاق است راه ندارد، پس حکم برهان امکان اشرف در ایجاد ممکن اشرف در تمام ادوار و اعصار از ازل تا ابد جاری و ساری و به موجب همین قاعده شریفه وجود ولی عصر بقیّة الله حضرت مهدی صلوات الله و سلامه علیه السّاعه موجود و حضرتش واسطه فیض بین خالق و مخلوق، و با اینکه از نظر غائب است اما تکویناً و تشریعاً فیض آن وجود مبارک به خلق و اهل عالم می‌رسد و هو المطلوب.

اثبات وجود ولی عصر حضرت مهدی (عج) از طریق برهان امکان اخس

از جمله ادلّه و براهین عقلیه، برهان و قاعده امکان اخس است و بیان آن اجمالاً این است: همچنانیکه در قوس نزول فیض حق تعالی و مبدأ اعلی از اشرف شروع شده و به اخس مطلق منتهی می‌شود، در قوس صعود نیز از اخس ابتدا شده و به اشرف منتهی می‌گردد.

و شکی نیست که اشرف موجودات و افضل مخلوقات عقلاً و نقلاً حضرت خاتم انبیاء محمد مصطفی و عترت و اوصیاء قدّیسین آن حضرت به حکم: **وَ أَنْفُسَنَا وَأَنْفُسَكُمْ** و به حکم: **أَوَّلَنَا مُحَمَّدٌ وَ أَوْسَطُنَا مُحَمَّدٌ وَ آخِرُنَا مُحَمَّدٌ** و به حکم **كُلُّهُمْ مِنْ نُورٍ وَاحِدٍ** می‌باشند و شبهه ای نیست که اولیاء محمّدیّین که اوّل آنها امیرالمؤمنین علی و آخر ایشان بقیّة الله حضرت مهدی دوازدهمین نیر برج ولایت و اختر فروزان آسمان امامت هستند و درواقع مکمل شریعت و بعثت حضرت ختمی مرتبت می‌باشند و هرگاه یکی از آنها در قوس صعود موجود نشود فیض حق تعالی و مبدأ اعلی به اشرف منتهی نخواهد شد، و سلسله‌ی وجود منقطع گشته و قوسین به یکدیگر متصل نخواهد شد، و درنتیجه دائره‌ی وجود بنحو احسن تشکیل نمی‌یابد، و نظر به اینکه خاتم الاوصیا وجود بقیّة الله مکمل و خاتم قوس صعود است به حکم: **بِكُمْ فَتَحَ اللَّهُ وَ بِكُمْ يَخْتَمُ اللَّهُ** (دو سر خط حلقه هستی – به حقیقت بهم تو پیوستی) اقتضاء برهان امکان اخس ضرورت وجود آن حضرت را ایجاب می‌کند، پس حتماً وجودش در

عالم لازم است و هوالمطلوب.

اثبات وجود ولی عصر حضرت مهدی (عج) از طریق لزوم حصول عبادت و معرفت تامّه

برهان دیگر بر اثبات وجود حجّت عصر حضرت مهدی علیه السّلام لزوم حصول موجودات به غایت خود می‌باشد، و شکی نیست که عبادت تامّه و معرفت کامله منظور از خلقت و آفرینش موجودات است به حکم: وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ اِی لِيَعْرِفُونِ، و به حکم حدیث شریف: كُنْتُ كَنْزاً مَخْفِياً فَأَحْبَبْتُ أَنْ أُعْرَفَ وَ خَلَقْتُ الْخَلْقَ لِيَكُنَّ أَعْرَفَ، و حصول این عبادت و معرفت که مقصود از خلقت است موقوف به بعثِ رُسُل و قیام حجّت است، و نظر به اینکه نبوّت در حضرت عقل کلّ محمّد (ص) ختم گردیده و شریعت جامعه کامله آن حضرت تا روز قیامت باقی است و دوازده حجّت، اوصیاء قدیسین آن حضرت متمّم و مکملّ شریعت او می‌باشند به حکم آیه: الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَ أَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي^{۱۹} و فقد حجّت موجب انقطاع فیض و عدم معرفت خلائق می‌گردد، پس وجود حجّت در هر دوری از ادوار و هر عصری از اعصار لازم و ضروری است، و امروز حجّت عصر و ولیّ زمان منحصرأ قطب عالم امکان حضرت بقیّة الله مهدی قائم آل محمّد است و هوالمطلوب.

اثبات وجود ولی عصر حضرت مهدی (عج) از طریق قاعده وجوب لطف بر خدا

برهان دیگر بر اثبات وجود حجّت عصر حضرت مهدی علیه الصلوة و السّلام قاعده وجوب لطف است که وجوب عقلی است، بیانش اجمالاً این است که واجب است عقلاً بر خدای تعالی نصب امام و حجّت، و این وجوب لطف بر خدا که مقتضای رحمت ذاتیه الهیه است به حکم: وَ رَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ^{۲۰} و به حکم: كَتَبَ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ^{۲۱} تخصیص ندارد و به عصری دون عصری و به زمانی دون زمانی، بلکه این وجوب لطف بر خدا مقتضی است که در تمام اعصار و ازمان ازلاً و ابداً حجّت در میان خلق برای هدایت تکوینی و تشریعی بوده باشد، و خدای مهربان هرگز بندگان خود را مهمل نمی‌گذارد، أَيْحَسِبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى^{۲۲}، لَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ

۱۹ - آیه ۳، سوره المائدة

۲۰ - آیه ۱۵۶، سوره اعراف

۲۱ - آیه ۱۲، سوره انعام

۲۲ - آیه ۳۶، سوره القیامة

تَبْدِيلًا^{۲۳}، و لذا هیچگاه ارض، خالی از ولی و حجت نبوده است و به حکم همین قاعده‌ی پرفایده به لطف و عنایت خدا که، **اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ**^{۲۴} حجت عصر ولیّ دهر و امام زمان منحصرّاً اعلیحضرت بقیّة الله وجود مبارک امام دوازدهم نیر برج امامت و اختر فروزان آسمان ولایت است که **بِیْمْنِهِ رُزِقَ الْوَرَى وَ بِوُجُودِهِ ثَبَّتَ الْأَرْضُ وَ السَّمَاءُ**.

الغرض امروز بُود او امام
دارد از او جمله عالم قوام
بودن ما از اثر بود اوست
نعمت ما شمه ای از جود اوست
ای که نموده است تو را کردگار
بهر نگهداری ما اختیار
ای که به دست تو بود انتقام
تیغ قضا و قَدَرَت در نیام
کی رسد رخصت و فرمان حق
تا که دهی تو سر و سامان حق
شاد کنی خاطر ناشاد ما
جمع کنی فرقت افراد ما
پر کنی از عدل جهان ستم
چشم به لطف تو بُود دم به دم

اثبات وجود ولی عصر از طریق برهان لزوم رابط بین واجب و ممکن

برهان دیگر بر اثبات وجود حجت عصر ارواحنا له الفداء برهان لزوم رابط بین واجب و ممکن است، بیان

۲۳ - آیه ۶۲، سوره احزاب

۲۴ - آیه ۱۹، سوره شوری

اجمالی این برهان نیز عرشی این است: نظر به اینکه ذات اقدس حضرت احدیت جلّت عظمته در نهایت تقدّس و تنوّه در غایت ترفع است، و خلق و عباد در نهایت تسفل و غایت تنزل است، بنابراین بین ذات خدای متعال و خلق او از این جهت مناسبت و مجانستی نیست، و ازطرفی رویت و شهود حسی او میسر نیست، و نیز ملامت و معاشرت و محاجّه با خدا امکان پذیر نمی باشد، پس بایست رابط و واسطه ای همیشه بین واجب و ممکن یعنی خالق و مخلوق بوده باشد که دوجنبتین باشد که واجد جنبه یل الرّبی و جنبه یلی الخلقی، و به عبارت دیگر دارای جنبه لاهوتی و جنبه ناسوتی باشد تا بتواند برزخ بین وجوب و امکان واقع شود، و هرکسی لیاقت و شایستگی این وساطت و رابط واقع شدن بین واجب و ممکن را ندارد مگر انسان کامل و مکمل که در عرف اهل معرفت و در لسان اخبار و روایت، تعبیر از او به حجّت شده است، و اوست که می تواند رابط بین واجب و ممکن، و واسط بین خالق و مخلوق باشد، زیرا او هم دارای جنبه لاهوتی و هم دارای جنبه ناسوتی است، و اوست که می تواند به جنبه لاهوتی و یل الرّبی فیض را از خدا بگیرد و به جنبه ناسوتی و یل الخلقی ایصال به خلق نماید، و اوست که در نظام تکوین و نظام تشریع هادی و مرشد خلق است، و این انسان ولی و حجّت، ازلاً و ابداً بایست در عالم و ارض عالم امکان وجود داشته باشد، لذا در روایت معتبر در اصول کافی در باب حجّت از حضرت امام صادق کاشف حقایق علیه السّلام نقل شده که فرموده است: **الحجّة قبل الخلق و مع الخلق و بعد الخلق**، و نکته مهم در لزوم حجّت این است که خدای حکیم و علیم، وجود حجّت و خلیفه خود را قبل از عالم و جهان خلقت و قبل از هر چیز آفریده است، زیرا او واسطه فیض است، و امروز حجّت عصر در نظام امکان منحصرأ حضرت مهدی امام زمان علیه السّلام است که فیض الهی وسیله آن وجود مبارک به خلق جهان می رسد، هرچند از نظر ما غائب است، ولی اثر وجود او این است که عالمی از فیوضات و برکات وجود شریف آن حضرت مستفید و بهره مند باشد. امید است هرچه زودتر فرمان و امر الوهی به ظهور باهرالنورش صادر، و چشم های عشاق و مشتاقان به دیدار جمالش متور و روشن گردد. استاد عالی مقام حکیم الهی قمشه ای عالی سروده اند.

ای جمال زیبایت ظلّ حسن یزدانی

گشته آشکار از وی سرّ غیب پنهانی

ای رخت به نیکوئی ماه در شب عالم
 چهره دل آرایت آفتاب نورانی
 ای به کشور ایمان شهریار بی‌همتا
 وی به عرصه امکان گنج علم سبحانی
 چهره دل‌آرا را بر جهانیان بنما
 چند رخ نهان سازی ای که بر جهان جانی
 آیت خدائی تو جان مصطفائی تو
 قلب مرتضائی تو هفت سرّ قرآنی
 ز انتظار عالم را از کرم برون آور
 ساز ملک گیتی را رشک باغ رضوانی
 جنت جمالت را ساز آشکار ای جان
 کان بهشت رحمت باد بر جهانی ارزانی
 چند دیده ما را در رخت کنی جیحون
 روشن از رخت گردان این جهان ظلمانی
 بر کمال صنع خویش حق تبارک الله گفت
 چون تو را به حسن آراست ربّ نوع انسانی
 از تو بر سر آدم تاج عزّ کرمنا است
 نوح را تویی رهبر ز انقلاب طوفانی
 موسی از جلالت یافت ملک و عزت و دولت
 عیسی از جمالت گشت فرد قدس روحانی
 زان جمال قدوسی پرده برفکن کز عشق
 بر رُخت شود حیران چشم ماه کنعانی

هم نهان و هم پیدا در مثل چو خورشیدی
 گرچه از نظر چندیست زیر ابر پنهانی
 ای عجب به پنهانی میزند ره دلها
 نرگست به شهلای زلفت از پریشانی
 حال ما مسلمانان در هم است و بی سامان
 درد ما شود درمان از لبّت به آسانی
 از عطای مسکینان ملک حسن و احسانت
 کم نگردد ای منعم چون عطای رحمانی
 چشم عاشقان تا کی ریزد از فراقِ خون
 دردمند هجرانیم ای طبیب درمانی

اثبات وجود ولی عصر از طریق لزوم علّت محدثه به علّت مبقیه

برهان دیگر بر اثبات وجود حجّت عصر ارواحنا له الفداء لزوم احتیاج علّت محدثه به علّت مبقیه است. بیان این برهان محکم البنیان اجمالاً این است:

نظر به اینکه علّت مُحدثه با علّت مبقیه متحدند، چون علّت بایستی دارای خصوصیتی باشد که عین ذات و مرجّح صدور معلول خاص از او شود تا ترجیح بلامرّجّ و تخصیص بلامخصّص و جواز صدور هر شیء از هر شیء لازم نیاید، و چون علّت احتیاج، معلول به علّت امکان است، و امکان در حالت حدوث و بقاء موجود است، و همچنانیکه معلول در حدوث محتاج به علّت است و در بقاء نیز محتاج به علّت می باشد و علّت مبقیه ی آن باید با علّت مُحدثه متحد باشد، به لحاظ همان صبغه ی خصوصیت که ذکر شد، بنابراین از دو راه اثبات وجود ولی عصر می شود، یکی از راه هدایت تکوینیّه و دیگر از راه هدایت تشریعیّه، چه واسطه ایجاد و احداث اشیاء به قاعده امکان اشرف و قاعده برهانیّه: **الواحد لایصدر عنه الا الواحد**، روح مقدّس محمدی (ص) است که به منزله علّت مُحدثه اشیاء به اذن الله می باشد و علّت مبقیه خلفاء او و اولیاء محمدیّین به حکم: **اولنا محمد و واصلنا**

محمّد و آخرنا محمد که وراثت خلّقی و خلّقی و فضائل و کمالات نفسانی از آن روح اعظم دارند و به حکم: **انفسنا و انفسکم** اتحاد معنوی با آن روح مقدّس دارند و برحسب تشابه ازمان باید برکت و نعمت وجود آنها تا قیامت کبری در نظام کلّ باقی و مستمر باشد تا انقطاع فیض لازم نیاید و هدایت تکوینیّه ازبین نرود. و اما از راه هدایت تشریعیّه چون علّت محدثه دین اسلام که خاتم انبیاء است و دین او خاتم ادیان و کتاب او خاتم کتب آسمانی و شریعت جامعه کامله مقدّسه او مستمر و جاودانی و تا قیامت باقی است پس از رحلت حضرت ختمی مرتبت علّت مُبقیه آن دین مقدّس و قرآن و شریعت او ظاهراً و باطناً باید اولیاء محمدیّین صلوات علیهم اجمعین باشند که با او در خلّق و خلّق متحد هستند تا علّت محدثه با علّت مبقیه مغایر و مبین نباشد و به حکم این برهان علّت مُبقیه در این عصر و زمان منحصرأ حضرت بقیّة الله مهدی حجة بن الحسن العسکری ارواحنا له الفداء می باشد که فیض او تکویناً و تشریعاً به اهل عالم می رسد و اگر آنی فیض او نرسد نظام عالم ازهم گسیخته و مانند جسم بی جان می شوند.

روح این عالم وی است اندر نظام

عالم و آدم از او دارد قوام

خود هم او هادی و مهدی است و شاه

جان ربّانی، بدین باشد گواه

چون تو محجوبی از آن خورشید جان

عیب دید تست نی زان جان جان

چشم خفاشی زبون آفتاب

دیده ربّانی جوی و بیاب

اَللّهُمَّ ارِنَا اَطْلَعَتَهُ الرَّشِيْدَةَ وَ الْغُرَّةَ الْحَمِيْدَةَ

اثبات وجود ولی عصر از طریق برهان نظام احسن اتقن

برهان دیگر بر اثبات وجود حجت عصر ارواحنا له الفداء، برهان نظام احسن اتقن است که بیانش اجمالاً این

است:

نظر به اینکه نظام عالم کبیر به اتفاق قاطبه حکما و عرفا و عقلای عالم بر طبق نظام علمی ربوبی و جویی حق تعالی می‌باشد،

انّ النظام الاتقن الامکانی

طبق النظام الاحسن الربّانی

و از این جهت نظام عالم کبیر را نظام اتقن نامیده‌اند، که منطق وحی اتقان آنرا مورد تأیید قرار داده، کما اشار الیه نصّ کتاب الالهی: **صُنِعَ اللَّهُ الَّذِي أَتَقَنَ كُلَّ شَيْءٍ^{۲۵}** و در صحیفه علویه آمده است: **وَ كَفَى بِاتِقَانِ الصَّنْعِ عَلَيْهِ آيَةً، و لنعلم ما قيل:**

جهان چون خط و خال و چشم و ابرو است

که هر چیزی به جای خویش نیکو است

چه خوش ترتیبی آن نظم آفرین داد

که بر حسن نظامش آفرین باد

و الحق باید گفت نظامی در صنع الهی از این بهتر و نیکوتر و زیباتر متصور نیست، و سرّ و حکمت این اتقان و حسن و زیبائی، آن است که نقشه این نظام کیانی، بر طبق نظام احسن علمی ربّانی است. چنانکه حکیم متألّه المؤید به تأیید الباری حاج ملّاهادی سبزواری در منظومه خود گفته است:

فَالْكُلُّ مِنْ نِظَامِهِ الْكِيَانِي

يُنْشَأُ مِنْ نِظَامِهِ الرَّبَّانِي

پس معلوم می‌شود نظام صنع جز مظاهر شئون الهیّت و مرآتیت جمال و جلال کبریایی ألّوهی چیزی نیست.

الْهَيْتُ شُئُونُ خَوِشْتَنِ خَوَاسْتِ پدید آرد جهان را، خوش بیار است

بنابراین شئون الهیّت به مظهریت اسماء الهیّه در تشکیل نظام صنع که صورت الهیّت است حتماً مقتضی

است که نظام اتقن همیشه مشتمل بر وجود مظهر اعظم و اتمّ و اکمل، که مصداق آن وجود ولی و حجّة الله بوده باشد، در غیر این صورت یعنی در صورت فقد ولی و حجّت، نظام کل ناقص و تطابق با نظام احسن که نظام علمی ربوبی است نخواهد داشت، و این خلاف فرض مزبور است.

پس لازمه‌ی نظام اتقن این است که حتماً بطور دائم مشتمل بر وجود ولی و حجّت من عند الله بوده باشد، و بر همین اساس و مبنی است که نظام اتقن و عالم امکان در این عصر و زمان مشتمل بر وجود ولیّ حیّ قائم است و آن وجود مبارک، منحصرأً حجّت عصر حضرت مهدی دوازدهمین نیر برج امامت و اختر فروزان آسمان ولایت می‌باشد روحی و ارواح العالمین له الفداء.

اثبات وجود ولی عصر از طریق برهان تطابق عالمین و نظامین صغیر و کبیر

برهان دیگر بر اثبات وجود حجّت و ولی عصر علیه الصلوة و السّلام برهان تطابق عالمین و نظامین صغیر و کبیر است. بیان این برهان محکم البنیان بطور اجمال و اختصار این است:

نظر به اینکه تطابق عالم صغیر که وجود انسان است با عالم کبیر که مجموعه جهان است عقلاً و نقلاً و شهوداً و وجداناً ثابت و محرز است، و بیان آن خارج از وسع این مقاله است، ولی ما در برخی از رسائل خود به اثبات آن پرداخته‌ایم (از جمله در مقام تطبیق قیامت صغری با قیامت کبری) فعلاً در این مقام نسبت به آنچه منظور ماست اشاره می‌شود.

شکّی نیست در وجود انسان که تعبیر از او به عالم صغیر و یا نظام صغیر می‌شود نفس ناطقه مجردی ملکوتیه انسانیّه مُشرق بر ارض بدن و محرّک بدن و قاهر بر بدن و محیط بر بدن و خلاصه مقوم بدن است، و حیات انسان بستگی به وجود نفس دارد، همینطور در مجموعه جهان که تعبیر از او به عالم کبیر و نظام کبیر می‌شود نیز نفس کلّیه الهیه ایست که هر نسبتی و هر حکمی که نفس جزئی با عالم صغیر بدن خود دارد نیز، آن نفس کلّیه با عالم کبیر دارد، و خلاصه مقوم عالم کبیر است، یعنی قوام عالم امکان وابسته به اشراق و افاضه نوریه‌ی وجودیه اوست، و هر نسبتی روح جزئی با نظام جزء و مملکت بدن خویش دارد، آن روح اعظم نیز با نظام

کُل دارد. و در نزد اهل معرفت و عرفان مطابق استفاده از قرآن و اخبار معتبره صادره از مقام عصمت و معادن حکمت ثابت و مبرهن است که صاحب آن نفس کلّیه و مقام ولایت کلّیه مطلقه است که مصداق آن حضرت ختمی مرتبت و دوازده نفر اوصیاء قدّیسین آن حضرت است و آنچه مسلّم است السّاعه در عصر حاضر ولیّ عصر که دارای ولایت کلّیه مطلقه است او مقوم عالم امکان است و قوام عالم کبیر وابسته به فیض وجود او است، و اوست بقیّة الله، و اوست قطب عالم هستی که **بِیْمْنِهِ رُزِقَ الْوَرَى وَ بِوُجُودِهِ ثَبَّتَتِ الْاَرْضُ وَ السَّمَاءُ**، روحی و ارواح العالمین له الفداء.

لمؤلفه:

چون تطابق در نظامین وجود

فرض فرمودی خداوند وُدود

پس هر آنچه در نظام اصغر است

طبق آن اندر نظام اکبر است

در نظام جزء خود جان لازم است

در نظام کُل یقین جان ناظم است

هست قلب و جانِ عالم آن امام

که از او یابد جهانی انتظام

خود به هر عصری امامی واجب است

خواه پیدا در نظر یا غایب است

پس امام حیّ قائم آن ولی است

کز صُلب طیب پاک علی است

روح این عالم وی است اندر نظام

عالم و آدم از او دارد قوام

اوست مولی بر همه خلق جهان

گر بُود بر دیده پنهان یا عیان

قائم بالقسط را او مظهر است

حاکم بالعدل و ظلّ داور است

خود هم او مهدی و هادی است و شاه

جان (ربّانی) بدین باشد گواه

چون تو محجوبی از آن خورشید جان

عیب دید تُست نی زان جانِ جان

چشم خفاشی زُبون آفتاب

دیده ربّانی جوی و بیاب

اثبات وجود حجت عصر از طریق لزوم مظهر اسم اعظم

از نظر ارباب عرفان و معرفت و کرسی نشینان عرش علم و حکمت ذات اقدس حضرت اَحَدِیَّت جَلَّتْ عَظَمَةُ مِنْ حِیْثِ الذَّاتِ غَنِیٌّ از عالمین و غیر مرتبط با آنها است، بلکه ارتباط حق تعالی و مبدء اعلی با اشیاء از حیث مقام واحدِیَّت و به اعتبار اسماء و صفات و حضرت لاهوت است، چنانچه در آیه مبارکه، لِكُلِّ وَجْهٍ هُوَ مُوَلِّیْهَا^{۲۶} به این امر اشاره شده است، و مراد به وجهه اسمی است که هر موجودی مظهر آن اسم است، و چون حجت در هر عصری مظهر اسم اعظم الهی می باشد که آن مقدّم بر تمام اسماء و ربّ همه اسماء می باشد، و چنانچه اسماء الهیه اعم از جمالیّه و جلالیه و اعم از اسماء لطیفه و قهریه بوسیله اسم اعظم مُتَجَلّی و ظاهر می گردند، مظاهر اسماء الهیه نیز بوسیله مظهر اسم اعظم اخذ فیض از حق تعالی و مبدء اعلی می نمایند، بنابراین در این عصر که حجت عصر منحصرأ قطب عالم امکان و مظهر اتم و اکمل اسم اعظم حضرت بقیّة الله مهدی حجة بن

۲۶ - آیه ۱۴۸، سوره بقره

الحسن العسکری صلوات الله و سلامه علیه است السّاعه در نظام کل فیض بخش به اذن الله به کُلّ جهان هستی است، و چنانچه آنی وجود مبارک او در کشور هستی نباشد فیض منقطع و محور وجود از هم خواهد پاشید، چنانکه در روایت سابقه تصریح به این واقعیت شده است، لقوله علیه السّلام **لَوْلَا الْحُجَّةُ لَسَاخَتْ الْأَرْضُ بِأَهْلِهَا**. و السّاعه قوام عالم امکان وابسته به وجود ذی وجود آن حضرت است، هرچند به مظهریت اسم یا غائب از دیده ما پنهان است و فردا که به مظهریت اسم یا شاهد و یا ظاهر تجلّی و ظهور فرماید جمال دل آرایش که مظهر الله نورالسموات و الارض و مرآت جمیل علی الاطلاق است در مَشْهَد و مَرآیِ کافّه خلایق قرار خواهد گرفت، و تمام جهانیان بدون استثناء تمثال آن مظهر اسم اعظم و مجلای جمال زیبای آن مظهر زیبای مطلق را در هر کجا که باشند رؤیت و شهود نموده به دیدار امام زمان خود نائل و به لقای او واصل خواهند گردید و امید است که ما همه زنده باشیم و آن روز موعود را شهود نمائیم ان شاء الله تعالی و به حوله و قوّته و توفیقه.

استاد عالی مقام عارف عظیم الشان حکیم الهی قمشه‌ای عالی سروده‌اند:

ای شاهد جان باز آ در غیب جهان کم زن

نقش رخ زیبا را در پرده عالم زن

راز ابدیت را در پرده نهان گردان

یا رخ به جهان بنما وز سِرّ ازل دم زن

اوضاع جهان بنگر در هم شده چون زلفت

بر نظم جهان دستی بر طره پر خم زن

چون دلبر آفاقی مشکن صف دلها را

چون کعبه عشاقی حرفی ز صفا هم زن

مانند خلیل ای جان آتشکده گلشن کن

بازار صنم بشکن راه بُت اعظم زن

هم شعله موسی را در وادی طور افروز

هم سِرّ مسیحا را بر سینه مریم زن

چون خسرو امکائی بر کشور گردون تاز
 چون پرتو سبّحائی بر عرش معظم زن
 لاهوت مسیحا را محو رخ زیبا کن
 و آشوب کلیسا را زین معجزه بر هم زن
 هم قصّه حسنت را بر خیل ملائک گو
 هم شعله عشقت را بر خرمن آدم زن
 حال دل مشتاقان با سانحه ای خوش کن
 فالِ دل بدنامان بر بارقه غم زن
 صد قافله دل گم شد در هر خم گیسویت
 دستی پی دلجوئی بر گیسوی پر خم زن
 موجی ز یم جودت بر سبّطی و قبطی ریز
 هنگامه فرعونان بر آتش از آن یم زن
 حالی که رقیبانست مستند ز چشمانت
 ز ابروی کمان تیری بر سینه ما هم زن
 ناز تو و شوق ما بگذشت ز حد جانا
 ز آن عشوه پنهانی راه دل ما کم زن
 زخمی که «الهی» راست در سینه ز هجرانت
 تا چند نمک پاشی رحمی کن و مرهم زن

امتیازات و علامات مقام ولایت کلّیه مطلقه

امتیازات و علامات مقام ولایت و امامت بسیار است که چون بنای ما بر اختصار است به برخی از آن اشاره اجمالی نموده و تفصیل آنرا به کتب معتبره اخبار حواله می‌دهیم.

مقام ولایت کلّیه مطلقه باید اطلاع و استحضار بر حقایق الهیه و نظام اسمائیه و صفاتیّه و لوازم آن داشته

باشد شهوداً.

مقام ولایت کلّیه مطلقه باید مظهر کُلّ اسماء الهیّه از جمالیه و جلالیه و از لطفیه و قهریه بوده باشد بالفعل.

مقام ولایت کلّیه مطلقه باید مثل اعلاى الهیّه و مجلای تامّ و اتمّ شئون ربّانیه بوده باشد ذاتاً و صفاتاً.

مقام ولایت کلّیه مطلقه باید دارای قرب تعلّقى و قرب تخلّقى و قُرب تحقّقى نسبت به حقّ تعالی بوده باشد.

مقام ولایت کلّیه مطلقه باید دارای علم لدنّی و اشراقی و موهبتی الهی بوده باشد.

مقام ولایت کلّیه مطلقه باید عالم به بطون سبعة قرآنیّه بوده باشد.

مقام ولایت کلّیه مطلقه باید دارای مقام عصمت و طهارت بوده باشد.

مقام ولایت کلّیه مطلقه باید دارای جفر جامعه و جفر اکبر و جفر اصغر بوده باشد.

مقام ولایت کلّیه مطلقه باید واجد هفتاد و دو اسم از حروف اسم اعظم بوده باشد.

مقام ولایت کلّیه مطلقه باید نزد او طوماری محتوی عدد تمام بهشتیان بوده باشد.

مقام ولایت کلّیه مطلقه باید نزد او طوماری محتوی عدد تمام دوزخیان بوده باشد.

مقام ولایت کلّیه مطلقه باید ما دة الموائد عالم در قبضه و سلطه او بوده باشد.

مقام ولایت کلّیه مطلقه باید صاحب کرامت و معجزه و خلّاقیت نفس باذن الله بوده باشد، مراد اذنِ تکوینی

است.

مقام ولایت کلّیه مطلقه باید محیط بر تمام ارواح و نفوس و اجساد و اجسام بوده باشد.

مقام ولایت کلّیه مطلقه باید بر عوالم غیبیه، ملکوتیه و جبروتیه محیط بوده باشد.

مقام ولایت کلّیه مطلقه باید محیط بر عواقب امور در دنیا و برزخ و آخرت بوده باشد.

مقام ولایت کلّیه مطلقه باید متصرّف در تمام عوالم و نشأت غیبیه و شهودیه بوده باشد.

مقام ولایت کلّیه مطلقه باید قدرت بر خلع و لبس و تبدّل و انقلاب اشیاء و موجودات داشته باشد.

مقام ولایت کلّیه مطلقه باید قدرت بر احیاء و إماتة باذن الله تعالى داشته باشد، مراد اذن تکوینی است.

مقام ولایت کلّیه مطلقه باید دارای نفس کلّیه الهیه باشد و خواص آن را بالفعل واجد بوده باشد.

مقام ولایت کلّیه مطلقه باید عالم به اسرار و قضاء و قَدَر الهیه باشد.

مقام ولایت کلّیه مطلقه باید عالم به مکان و عالم به مایکون و عالم به ما هو کائن الی یوم القیامه باشد.

مقام ولایت کلّیه مطلقه باید عالم و محیط به ازل و ابد و عالم به غیب و شهادت بوده باشد.

مقام ولایت کلّیه مطلقه باید اعلم الناس، احکم الناس، احلم الناس، اعقل الناس، اشجع الناس، اسخی الناس

بوده باشد.

مقام ولایت کلّیه مطلقه باید اتقی الناس، اعبد الناس، ازهد الناس بوده باشد.

مقام ولایت کلّیه مطلقه باید مستجاب الدعوة بوده باشد.

مقام ولایت کلّیه مطلقه باید دارای ظل و سایه نبوده باشد و جسم او در نهایت لطافت باشد.

مقام ولایت کلّیه مطلقه باید قادر بر طیّ ارض و مکان در لازمان بوده باشد.

مقام ولایت کلّیه مطلقه باید دارای اعدلّ أمرجه و روح اعظم و اعتدال تمام قوای خود بوده باشد.

مقام ولایت کلّیه مطلقه باید سبقت سرمدیه و دهریه و شرفیه و رتبیّه و ماهویّه بر کلّ اشیاء داشته باشد.

مقام ولایت کلّیه مطلقه باید عالم و محیط به تمام السنه کافّه موجودات و مخلوقات علی الاطلاق بوده

باشد.

مقام ولایت کلّیه مطلقه باید حاکم بر تمام ملائکه و قوای انتظامیه الهیه بوده باشد.

مقام ولایت کلّیه مطلقه باید قادر بر ابداع و انشاء و ایجاد باذن الله تعالى که اذن تکوینی است بوده باشد.

مقام ولایت کلّیه مطلقه باید واجد مقام محو و طمس و محق و صَعق بوده باشد.

مقام ولایت کلّیه مطلقه باید دارای مقام فنای آثاری و افعالی و صفاتی و ذاتی بوده باشد.

مقام ولایت کلّیه مطلقه باید مجمع الفضائل و المحاسن و الکمالات بالفعل بوده و به یک کلام مظهر حسن مطلق و مظهر صمد بوده باشد.

مقام ولایت کلّیه مطلقه باید آئینه تمام نمای جمال و جلال ربّ متعال باشد.

مقام ولایت کلّیه مطلقه باید مظهر بسیط الحقیقه و کلّ الکمالات الذّاتیه و الصّفاتیه و الافعالیه بوده باشد و در عین اینکه مخلوق و ممکن الوجود و عبد خدا است، مظهر واجب الوجود بالذّات بوده باشد، لذا فرمودند: **نَزَّلُونَا عَنِ الرَّبُّوبِيَّةِ وَقُولُوا فِي حَقِّنَا مَا شِئْتُمْ**. خذ واغتنم.

اثبات امکان طول عمر انسان کامل

نظر به اینکه ذات اقدس حضرت احدیّت جلّت عظمت، انسان کامل را که از او تعبیر به حجّة الله و ولی الله می‌نمائیم دارای نفس کلّیه الهیه و روح اعظم ولایتی قرار داده و اعدل امزجه را به او اعطاء و افاضه نموده است، او می‌تواند دارای عمر طویل الی ما شاء الله بوده باشد.

و حضرت حجّت ولیّ عصر چون مصداق انسان کامل است، با قدرت نفس کلّیه الهیه خود قادر است مزاج خود را که تکویناً درنهایت اعتدال و استحکام است از تغیر و تبدل و افول و دثور باذن الله که اذن تکوینی است حفظ نماید، مضافاً به اینکه وجود ذی جود او حافظ و نگهبان عالم امکان است.

حال ممکن است کسی بگوید مگر انسان کامل منحصراً ولیّ عصر است که دارای نفس کلّیه الهیه و روح اعظم ولایتی و اعدل امزجه است؟ مگر شخص پیغمبر خاتم و سائر ائمه اطهار واجد این نفس و این روح و این مزاج نبوده‌اند؟ با اینکه همه مصداق انسان کامل بوده‌اند پس چرا آنها عمر طولانی نظیر ولیّ عصر نکردند و چرا آنها مردند؟

جواب این است که انسان دو موت دارد، یکی موت طبیعی و دیگری موت اخترامی – اما موت طبیعی انسان وقتی است که تمام قوایش به منتهای کمال فعلیّت برسد آنگاه می‌میرد – موت اخترامی آن است که بدون اینکه قوای او به کمال برسد ناگهان بمیرد مانند انسانی که با تصادف ماشین یا سقوط از هواپیما یا به ضرب گلوله و یا

وسیله آمپول سمّی و یا خوراندن زهر به او از پا درآید و او را بکشند و در نتیجه به موت احترامی بمیرد. اینک این اناسی کامله و حجج الهیّه و ائمّه اطهار از پیغمبر خاتم گرفته تا اوصیای آن بزرگوار از امیرالمؤمنین علی تا امام حسن عسکری علیهم الصلوٰة و السلام همه مردند، هیچیک به موت طبیعی نمرند، زیرا موت طبیعی انسان کامل نبی و ولی آن وقتی است که عالم کبیر را به منتهای کمال فعلیت خود برساند، و مادامیکه عالم کبیر را به نهایت کمال لایق به خود نرساند موت طبیعی او واقع نمی‌شود. پس نسبت به حضرت ختمی مرتبت و و اوصیای قدّیسین آن حضرت که دیدی همه مردند مشیت الهیّه و حکمت ربّانیه در نظام کل لمصلحه اقتضا کرد موت ایشان را، لذا تمام آن وقایع به موت احترامی بوده نه به موت طبیعی. مؤید این گفته کلام معجز نظام سلطان سریر ارتضا مولانا حضرت علی بن موسی الرضا علیهما آلاف التحية و الثناء است که فرموده: **مَا مِنَّا إِلَّا مَقْتُولٌ أَوْ مَسْمُومٌ**، صدق ولیّ الله.

اما در مورد ولی عصر حضرت مهدی دوازدهمین نیر برج امامت و ولایت، مشیت و حکمت و مصلحت الهیّه مقتضی است که به موت احترامی از پا درنیاید و مردم یعنی دشمنان آن حضرت به آن بزرگوار دسترسی پیدا نمایند تا وقتی که ذات احدیت مصلحت در ظهور او داند و او را امر به ظهور فرماید، لذا السّاعه ولی عصر با عمر طویل باقی و حیّ و درنهایت اعتدال روحی و جسمی می‌باشد و خدای قادر او را از شرّ دشمنان حفظ نموده و با علامات و نشانه‌هایی که در دست ما است هنگام ظهورش نزدیک است.

هین مشو نومیّد نور آسمان

حقّ چو خواهد می‌رسد در یک زمان

بیان رفع استبعاد نسبت به طول عمر مبارک حضرت بقیّه الله ولیّ عصر ارواحنا له

الفداء

بدلائل ذیل اختصاراً اشاره می‌نمایم:

۱- از باب قدرت حق تعالی به محال ذاتی نبودن بقاء بدن انسانی در زمان طویل، گرچه به عقیده برخی محال

عادی هم نیست، زیرا اگر بدن و مزاج به حال اعتدال حقیقی باشد بقاء او در زمان طویلی ممکن است.

۲- از باب آنکه بقاء عالم کبیر به مقتضای کلام معجز نظام صادر از مقام عصمت **لَوْلَا الْحُجَّةُ لَسَاخَتْ الْأَرْضُ بِأَهْلِهَا** منوط و موکول به وجود حجّت و ولی عصر است، و بعبارة أُخری به حول و قوّه الهی حجّت، حافظ و نگهدار عوالم علوی و سفلی می‌باشد، پس به طریق اولی می‌تواند حافظ بدن خود بوده و او را در زمان طویلی حفظ و نگهداری کند، و بعبارة اوضح کسی که قوام عالم کبیر و نظام کل به وجود او باشد بدیهی است که به طریق اولی می‌تواند باذن الله و امر الله بدن خود را در زمان طویلی به اندازه ای که مصلحت اقتضاء کند حفظ نماید.

۳- عرفای شامخین می‌گویند نفس ولی، ولیده بدن خود نمی‌باشد، به خلاف سایر نفوس جزئیّه که **النفس فی الحدوث جسمانیّه** بلکه بدن ولی و نبی ظلّ نفس مقدّسه زکیّه اوست، و به ابقاء نفس کلّیه او تا وقتی که مصلحت باشد می‌تواند باقی بماند.

۴- به عقیده برخی از عرفاء، بدن ولی اوّل درجه ملکوت و آخر درجه ناسوت است، و می‌تواند به حکم ناسوتی ظاهر شود و به لوازم آن از اکل و شرب و سایر صفات به جنبه ناسوتی ظهور کند، و همچنین می‌تواند به احکام ملکوتی ظاهر شود و به لوازم آن از قبل طیّ الارض و طیّ زمان و طیّ مکان و همچنین سائر احکام ملکوتی از قبیل بقاء در ازمنه متمادیه و عدم اضمحلال و زوال مادامیکه مصلحت، بقاء آنها را در این نشأه اقتضاء نماید جلوه نماید و ظاهر شود، مانند بدن ملکوتی جبرئیل که با آنکه بصورت دحیه کلبی (آن جوان زیبا رخ نیکو منظر) در این نشأه جلوه‌گر می‌گردید با این وصف در تمام عوالم ظاهر و طیّ زمان و مکان می‌نمود، و هر تصرف دیگر در عالم می‌کرد، و بدن ولی هم همین احکام را دارد، چنانچه حضرت ولیّ الله اعظم علی علیه السّلام در امکانه متعدّده جلوه می‌کرد.

۵- بعضی از عرفاء می‌گویند بدن ولی دارای طبیعت خامسه فلکی است، از حیث آنکه می‌تواند در ازمنه غیر متناهیّه یا طویله باقی بماند، بعبارة اوضح می‌گویند با آنکه قوای جسمانیّه متناهیّه التأثير و التّأثر است کواکب مرصوده و غیر مرصوده با آنکه دارای طبیعت جسمانی هستند در ازمنه طویله بقوّه عقول طولیه و عرضیه و نفوس کلّیه به اذن الله و قوّه در این نشأه باقی باشند و بدن نبی و ولی نیز دارای این خاصیت می‌باشد چنانکه

بدن حضرت عیسی و ادریس و انبیائی که در آسمان هستند به مفاد وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ و به مفاد: وَ رَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا^{۲۷} که الآن زنده و باقی هستند، او یعنی انسان کامل ولی نیز می تواند در این نشأه باقی بماند تا وقتی که مصلحت الهیه اقتضا نماید.

۶- مؤید و مصحح تمام این مطالب، فرمایش سلطان العرفاء مولانا علی بن موسی الرضا علیه آلاف التحية و الثناء است که فرمود: مَا مِنَّا إِلَّا مَقْتُولٌ أَوْ مَسْمُومٌ، که بهترین دلیل است، و کاملاً دلالت دارد بر اعتدال حقیقی مزاج آنها، و اگر آنها را شهید نکنند عمر آنها طولانی و به اجل خود از دنیا نمی روند.

۷- دلائل دیگر نیز داریم که ذکر آنها موجب تطویل است از جمله از باب تعاکس ایجابی و اعدادی بین نفس و بدن. همانطوریکه احکام بدن به اقلیم نفس صعود می کند همچنین احکام تروحن و تروّج و کلّیت و بساطت و دوام و بقاء و لطافت نیز ممکن است از روح به بدن سرایت نماید، و احکام طبیعت که کون و فساد و زوال باشد مقهور حکم روح که دوام بقاء و ابدیت است گردد و تا وقتی که مصلحت حق اقتضا کند باقی بماند.

بیان اینکه معمرین بسیاری در این جهان بوده اند

آنچه بیان شد اثبات امکان طول عمر از نظر عقلی و برهانی بود، و اما از نظر نقلی تاریخ و اخبار و آنچه به تواتر نسبت به معمرین در جهان نشان داده شده و علاوه زیست شناسان شواهد بسیاری برای آن ذکر کرده اند رفع استبعاد در اشکال طول عمر می نماید.

چنانکه به نقل تاریخ یکی از معمرین لقمان بن عاد است که عمرش را سه هزار سال گفته اند، و از جمله معمرین حضرت نوح علیه السلام است که عمرش را دو هزار و پانصد سال گفته اند و به نصّ قرآن نهصد و اندی سال به دعوت و تبلیغ در میان قوم خویش پرداخته است، و نیز حضرت خضر شخص انسانی است و به حیات صوری او از عهد و زمان حضرت موسی بن عمران تا به حال قائلند، و نیز حضرت عیسی بن مریم علیه السلام از جمله معمرین است که به حیات او قائلیم و تاکنون نمرده و کشته نشده است، چنانکه درباره او قرآن فرموده:

۲۷ - آیه ۵۷، سوره مریم

وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَٰكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ، و ما در احادیث و اخبار معتبره داریم که وقتی حضرت مهدی ولیّ عصر ارواحنا له الفداء ظهور نماید مخصوصاً حضرت روح الله عیسی علیه السلام از آسمان فرود آمده به آن حضرت اقتدا نماید و در عقب سر آن حضرت بعنوان مأموم با امام زمان ما نماز بخواند، و نیز از معمرین دجال بن صائد است که از زمان پیغمبر خاتم (ص) تا ظهور حضرت مهدی (عج) بقیّة الله ولیّ عصر به حیات دجال قائلند، و بایست بدست امام زمان آن ملعون به درک اسفل واصل و شمشیر ولیّ عصر گردن او را بزند، و در مظاهر قهر، شیطان، مرکّب جسمانی است، و به حیات شخص او در همه اوقات قائلیم، پس چه استبعاد دارد که خدای مّنان وجود مبارک امام زمان را که مظهر اسم قائم بالقسط است و جهانی را باید پر از عدل و داد نماید، و داد مظلومین و مستضعفین جهان را از ظالمین و ستمکاران بستاند چنین وجود شریفی را مدت مدیدی زنده و سالم نگهدارد، ولو سالیان دراز عمرش طولانی شود، امید است بزودی وعده خدا در قرآن به غلبه دین اسلام بر کلّ ادیان در دولت آن حضرت تحقّق پذیرد و ما به انتظار چنان روز موعود می‌باشیم و از پروردگار مهربان خواستارم که در زمان حیات ما به لطف و عنایت خم ابروی آن حضرت را به ما نشان بدهد و بیش از این ما را چشم به انتظار نگذارد، اَللّٰهُمَّ اَرِنَا الطَّلَعَ الرَّشِیدَةَ وَ الْغُرَّةَ الْحَمِیدَةَ.

خطاب به امام زمان جانم

قسم به ابرو جفت طاقت، که سوختم ز آتش فراقت

مریضم از عشق و اشتیاق، بیا که دردم کنی مداوا

بجانت ای جان جان جانم، که روز و شب بی‌تو در فغانم

نگاه لطفی که جان فشانم، به پایت ای دلبر دل‌آرا

من آنچه روی نکوست دیدم، تجلّی حسن دوست دیدم

به کوی دل های و هوست دیدم، ز شوق آن شاهد دل‌آرا

امیر عالم، وصیّ خاتم، سفیر یزدان، نظام ایمان

سمیّ احمد، شهود سرمد، جلال ایزد، جمال یکتا

کمال امکان، جمال سبحان، صفای رضوان، ندای رحمان
 ولی غائب، شفیع مُذنب، قرین یاسین، معین طاها
 به یاد رویش روان منور، ز جعد مویش جهان معطر
 ز خلق و خویش ملک مصور، به ذکر حسنش جنان مصفا
 کجائی ای نونهال حیدر، جهان چو بتخانه شد سراسر
 بده تو ای دست قهر داور، جزای لات و منات و عزّا
 کجائی ای یار بی-نشانم؟ بیا که بر دیده‌ات نشانم
 ز دوریت چند خون فشانم به دشت و هامون به کوه و صحرا
 بیا که هر درد را دوائی، بیا که هر خسته را شفائی
 نماند بالله در این جدائی، ز اشتیاق دلی شکیبا
 تو ای پریچهر آسمانی تو ای جهاندار لامکانی
 تو ای شهنشاه انس و جانی ز پرده غیب چهره بنما
 به روی خود ملک ساز گلشن، جهان ز مهرت نمای روشن
 تو را که لطف خداست جوشن، چرا نهائی به کوی خضرا
 سخن الهی ز یار برگو، حدیث حسن نگار برگو
 ز وصل آن گل عذار برگو، که دل ندارد جز او تمنّا
 بهشت من روی دلبر من، حدیث او ناب کوثر من
 خیال او حور در بر من، حلال زاهد جمال حورا
 الهی ام شهره در کلامم، عجب که با عشق نیک نامم
 میان آتش هنوز خامم، فزون کنید آتشم خدا را

ولی عصر و حجت زمان در عین اینکه در میان خلق جهان است از دید ما پنهان است

مقدمتاً باید دانست که وجود انسان مرکّب است از روح و بدن که روح از عالم امر است و بدن از عالم خلق، و اشاره به این دو عالم است آیه مبارکه: **أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ**^{۲۸}.

عالم امر عبارت است از عالم روحانیات و عالم مجردات، عالم خلق عبارت است از عالم جسمانیات و عالم مادیات، روح که همان نفس ناطقه مجردة ملکوتیه است در نهایت لطافت و صفا و تروّح است، و به همین جهت قابل رؤیت نیست، و شهود نمی‌شود.

اما بدن که از عالم خلق است از مواد همین عالم است و جسم است، رنگ دارد، و ثقل دارد، و لذا مشهود است، و دیده می‌شود، به خلاف روح که به دیده حسّی دیده نمی‌شود چون مجرد است، و با اینکه روح و بدن هر دو باهم هستند در حال حیات، در عین حال روح دیده نمی‌شود.

تن ز جان و جان ز تن مستور نیست لیک کس را دید جان دستور نیست

و نظر به اینکه در نفوس جزئیّه؛ احکام روح بر بدن آنها غلبه ندارد، نمی‌توانند خود را از دید مردم جهان پنهان و پنهان نمایند، اما نفس کلّیه الهیه و روح اعظم ولایتی می‌تواند احکام روح خود را از حیث لطافت و صفا و تروّح بر بدن مبارک و جسم شریفش غلبه داده و بدن خود را محکوم به حکم روح خود فرماید، و با اینکه بدن با اوست معذالک چون حکم روح را به خود گرفته و مروّح شده خلق جهان او را نمی‌بینند و از این جهت می‌تواند خود را از نظر خلاق جهان پنهان و غائب نماید، و تاوقتی که مصلحت در غیبت اوست خود را مشهود خلق ننماید و نیز هروقت مصلحت و مشیّت پروردگار در ظهور آن بزرگوار باشد باز می‌تواند روح و بدن خود را به حال اعتدال متجلّی و ظاهر و آشکار فرموده و خود را در مَشْهَد خلاق قرار دهد بطوریکه اهل عالم از دور و نزدیک همه جمال نورانی آن حضرت را شهود نموده و معاینه او را رؤیت نمایند، پس بنابر مراتب مذکوره معلوم شد که غیبت و ظهور ولیّ عصر علیه‌السلام مربوط به اراده روحی و قوّت و قدرت ملکوتی خود آن حضرت است که فانی در اراده

و مشیت حق تعالی است، و دانسته شد که چرا جهانیان امام زمان را با اینکه در میان آنها است السّاعه ندیده و بعداً شهود خواهند نمود.

کی رفته‌ای ز دل که تمنا کنم ترا
 کی بوده‌ای نهفته که پیدا کنم ترا
 با صد هزار جلوه برون آمدی که من
 با صد هزار دیده تماشا کنم ترا
 غیبت نکرده‌ای که شوم طالب حضور
 پنهان نگشته‌ای که هویدا کنم ترا

یار نزدیک‌تر از من به من است
 وین عجب‌تر که من از وی دورم
 چه کنم با که توان گفت که دوست
 در کنار من و من مهجورم

**دولت و حکومت اسم الباطن و اسم الظاهر نسبت به غیبت و ظهور حضرت حجّت عصر
 ارواحنا له الفداء**

مطابق نصوص آیات قرآنیّه و احادیث و خطب و اخبار صادره از مقام عصمت و معادن حکمت (ع) از برای ذات اقدس احدیت جلّت عظمته اسماء و صفاتی است به حکم: **لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى**، لذا عرفای شامخین که تربیت شدگان دانشگاه لاهوتی قرآن و مکتب ولایت کلّیه مطلقه می‌باشند و هرچه دارند از دولت قرآن و مشکوة ولایت است از برای هریک از اسماء الهیه اعمّ از جمالیّه و جلالیه و اعمّ از لطفیه و قهریه و لوازم آن از اعیان ثابته دولت و حکومتی سرمداً و دهرأ و زماناً قائل می‌باشند و از نظر ایشان سراسر نظام خلقت و نظام احسن اتقن تجلیگاه

حق تعالی است و موجودات و مخلوقات علی الاطلاق همه مظاهر اسماء و صفات الهی و لوازم آن از اعیان ثابت‌اند، مثلاً ملک مظهر اسم سُبُّوحٌ قُدُّوس است، فلک مظهر اسم یا دائم الرفیع است، حیوان مظهر سمیع و بصیر است، شیطان مظهر اسم مُضِلّ است، انسان کامل مظهر کُلّ اسماء است، و همین‌طور سایر موجودات که همه به تجلّی اسمی از اسماء الهیه و لوازم آن در نظام امکان پدیدار شده‌اند، چه هر اسمی تقاضای مظهري دارد که حکمش در آن ظاهر و نمایان گردد.

وازمه اسماء یکی اسم الباطن و الغائب و یکی اسم الظاهر و الشّاهد است که هریک را دولت و حکومتی است و مظهر می‌خواهد سرمداً و دهرأ و زماناً.

السّاعه که امام زمان و ولیّ عصر حَجّة بن الحسن العسکری حضرت مهدی عجل الله تعالی فرجه الشّریف غائب است در تحت حکومت اسم الباطن و الغائب قرار گرفته، و دولت زمانی این اسم او را مخفی و پنهان قرار داده است، و البتّه هرگاه دولت زمانی این اسم تمام شد نوبت به دولت زمانی اسم الظاهر و الشاهد می‌رسد و در دولت این اسم حضرتش تجلّی و ظهور خواهد نمود.

و از دقایق اینکه همانطوریکه حق تعالی خود **ظاهراً فی بطنونه و باطناً فی ظُهوره** است یعنی از حیث مقام بطون ذات و غیب هویت، پنهان و به تجلّیات اسماء و صفات خویش، ظاهر و هویدا است.

همین‌طور مظهر او که حضرت بقیّة الله مهدی ولی عصر ارواحنا له الفداء است نیز در عین اینکه از حیث مظهریت اسم الباطن فعلاً غائب می‌باشد، اما از حیث تجلّیات و اشراقات و آثار و تعلیمات و مددھائی که به نظام امکان و خلق جهان می‌نماید در منتهای ظهور و هویدائی است.

امید است به همین زودی به مشیت و لطف خدای یکتا نوبت به دولت و حکومت اسم مبارک الظّاهر زماناً برسد، و خورشید و شمس ولایت کلّیه مطلقه مهدویه علیه آلاف الثناء و التّحیّه در دولت زمانی اسم مبارک الشّاهد تجلّی و ظهور فرموده چشم جهانیان را با رُخ نیر تابان خویش منور و روشن نماید.

در اخبار معتبره آمده است که چون حَجّت عصر علیه‌السلام ظهور فرماید در مشهد جمیع جهانیان قرار گیرد بطوریکه همه کس در هر کجا باشد آن حضرت را شهود کند و صدای مبارکش را بشنود و این امر هیچ استعجاب

و استبعاد ندارد، زیرا علاوه بر اینکه صنایع و اختراعات روزافزون مانند رادیو و تلویزیون رفع استعجاب و استبعاد نموده اساساً قدرت مقام ولایت می‌تواند تصرف در طبیعت نموده پرده مکان و زمان را از جلو چشمان خلق جهان بردارد و خود را بدون وسیله تلویزیون به سراسر جهان نشان بدهد و نغمه ملکوتی و صدای رسای آلهی مآب خویش را به گوش جمیع جهانیان برساند.

ای ساخته تلگراف بی رشته سیم

وی کشتی جنگی به هوا رفته مستقیم

در علم مشو غره که ایزد به کتاب

فرموده که فوق کلّ ذی علم علیم

قدرت و قوه ولایت کلیّه مطلقه فوق تمام قدرتها و قوه‌هاست چه او مظهر **يُدُّ اللَّهُ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ**^{۲۹} است و تمام قوای عالم همه مسخر فرمان او می‌باشند و جای هیچ شک و تردید نیست که ولی عصر از قدرت ولایتی خود استفاده خواهند نمود ان شاء الله تعالی.

حجّت عصر (ع) در حال غیبت فیضش تکویناً و تشریعاً به عالم می‌رسد

حجّت عصر حضرت بقیة الله مهدی علیه آلاف التّحیة و الثّناء را دو فیض است، یکی فیض تکوینی، و دیگری فیض تشریعی، اما نسبت به فیض تکوینی آن حضرت که به عالم می‌رسد چون این فیض اثر وجود واقعی آن حضرت است ربطی به حضور و غیبت آن حضرت ندارد، می‌خواهد حاضر باشد یا غائب، در هر صورت فیضش به عالم می‌رسد، زیرا وجود آن حضرت واسطه فیض بین خالق و مخلوق است، دائماً فیض الهی وسیله ولیّ عصر به قاطبه مخلوقات و موجودات می‌رسد: **بِیْمْنِهِ رُزِقَ الْوَرَى وَ بِوُجُودِهِ ثَبَّتَتِ الْأَرْضُ وَ السَّمَاءُ**، و اگر یک لحظه توجّه آن حضرت از عالم قطع شود عالم معدود می‌شود، **وَ لَوْ لَا الْحُجَّةُ لَسَاخَتِ الْأَرْضُ بِأَهْلِهَا**. حدیث. اما فیض تشریعی حضرت بقیة الله حجّت عصر علیه الصّلوٰة و السّلام هم به اهل عالم می‌رسد اما نه به همه کس، بلکه به خواص از اولیاء و اقطاب و رجال الغیب و به خواص از علمای ربّانیین و فقها و مجتهدین و حکمای

متألّهین و به عرفای شامخین و به آن کسانیکه مورد توجّه و عنایت آن حضرت هستند، و آنها درحال غیبت آن حضرت استشراف و استضاءه و استفاده از باطن ولایت نموده و پیوسته مددهای غیبی از ناحیه ولی عصر به آنان می‌شود، و برای ما در این باب شواهد بسیاری است که آنچه عیان است چه حاجت به بیان است، و حضرت ختمی مرتبت از انتفاع شیعیان از آن حضرت درحال غیبت در جواب جابر بن عبدالله انصاری که عرض نمود: **يَا رَسُولَ اللَّهِ فَهَلْ لَشِيعَتِهِ الْإِنْتِفَاعُ بِهِ فِي غَيْبَتِهِ؟** آیا در زمان غیبت آن حضرت شیعیان از وجود او منتفع خواهند بود و بهره‌ای از فیض او خواهند بُرد؟

حضرت رسول اکرم (ص) فرمود آری به حق آن خدائی که مرا به سمّت نبوّت ختمیه مبعوث فرموده است ایشان در زمان غیبت آن حضرت استضاءه و استشراف از نور ولایت آن شمس ولایت کلّیه مطلقه خواهند نمود و از اشراق نور او بهره می‌برند و استفاده‌ها می‌کنند، مانند اینکه خورشید هرچند در زیر ابر است و ابر مانع شهود اوست ولی روشنائی و نفع و تأثیر خود را به عالم می‌بخشد، شیعیان هم هرچند به لحاظ حکمت الهی از دیدار آن حضرت محجوبند در عین حال در ظلّ عنایت و توجّه آن حضرت از فیض وجودی و لطف و هدایت آن حضرت و امداد او بهره‌ورند.

مبارزه ولیّ عصر (ع) با قوّه ولایتی آن حضرت در وقت ظهور

ممکن است کسی بگوید هنگامیکه حضرت ولی عصر ارواحنا فداه تجلّی و ظهور نماید در قبال قوای جنگی روز و سلاح اُتّمی و شیمیائی چگونه با شمشیر می‌خواهد مبارزه نموده و قوای دشمن را مغلوب نماید؟ این سؤال را خیلی‌ها از ما می‌نمایند و ما می‌فهمیم که سائل عارف و شناسا به مقام ولایت کلّیه مطلقه و شئون کمالیه او نیست و گر نه چنین سؤالی نمی‌کرد.

حال بر ما لازم است که در قبال این سؤال مبادرت به پاسخ و جواب او نموده او را مطلع و آگاه بر معرفت به مقام ولایت و شئون آن بنمائیم.

اولاً باید دانست که ولیّ مطلق بالذات و بالاصاله ذات حق تعالی است و مظهر ولی مطلق حجّت و امام است، و

معنای ولی یعنی متصرّف و صاحب اختیار مطلق در نظام کل، که این ولایت بعد از خدای متعال مخصوص رسول الله خاتم انبیاء و بعد از او مخصوص حضرت علی مرتضی است تا اینکه منتهی می شود به ولی ذی الجلال، ولی عصر دوازدهمین نیر برج امامت و ولایت، کما اشار الیه نصّ الكتاب الالهی: **انما ولیکم الله و رسوله** ^{۳۰} .

پس نظر به اینکه حضرت ولی عصر ارواحنا له الفداء صاحب مقام ولایت کلیه مطلقه است و جمیع قوای ظاهری و باطنی از ملکی و ملکوتی همه در تحت اختیار و تصرّف آن بزرگوار و همه فرمان بردار اوامر صادره از ناحیه آن حضرتند، مضافاً به اینکه قوای غیبیه و عسکر الهیه از ملائکه و غیرها همه در رکاب آن حضرتند و گوش به فرمان امام زمانند و همه موظّف به یاری و نصرت آن حضرت می باشند، و اساساً مبارزه آن حضرت با دشمنان دین و مخالفین و مستکبرین به اعمال قوه ولایتی است، و آن حضرت مظهر **هو القاهر فوق عباده** است و دست او دست قدرت مطلقه الهیه است، در این صورت در قاهریت او و مقهوریت مخالفان و دشمنان آن حضرت هیچ شک و تردیدی نیست زیرا **ید الله فوق ایدیهم**، بنابراین جای این پرسش نیست که آن حضرت با خصم مسلّح به قوای جنگی روز چه می کند، مضافاً به اینکه شمشیر آن حضرت اسلحه سماوی است که بر اسلحه زمینی غالب است، بلکه خود همه قوا و اسلحه ارضی در تحت امر و فرمان آن فرمانده کُلّ قواست، و جمیع قوای ارضی و سماوی همه فرمانبر اوست، **فانّ حزب الله هم الغالبون** ^{۳۱} ، **لا غلبنّا انا و رُسُلنا** ^{۳۲} ، پس بدون شبهه ولی عصر در شرق و غرب و صفحه جهان فاتح مطلق است به حول و قوه الهیه، و مخصوصاً به اعمال قوه ولایتی خود باذن الله تعالی و مشیّت الهیه و اراده سنّت ربّانیه بر این تعلّق گرفته که امام عصر (عج) فاتح و غالب باشد، خدو اغتنم.

برخی از اسماء و القاب حضرت ولی عصر ارواحنا له الفداء

اسماء و القاب شریفه آن حضرت بسیار است و در این مقام به برخی از آن اسماء مبارکه تبرّک می جوئیم، یکی **بقیّة الله** است چنانکه در روایت آمده وقتیکه آن حضرت تجلّی و ظهور فرماید پشت کند به کعبه و اوّل

^{۳۰} - آیه ۵۵، سوره مائده

^{۳۱} - آیه ۵۶، سوره مائده

^{۳۲} - از آیه ۲۱، سوره مجادله

چیزی که تکلم می‌فرماید این آیه است: **بَقِيَّةُ اللَّهِ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ** ^{۳۳}.

آنگاه می‌فرماید منم بقیّة الله و حجّت خدا و خلیفه او بر شما، پس سلام نمی‌کند بر او سلام کننده‌ای مگر آنکه می‌گوید السّلام عليك يا بقیّة الله فی ارضه.

و نیز حجّت از القاب شریفه آن حضرت است و نقش خاتم آن حضرت **انا حجّة الله** است، و از جمله القاب آن بزرگوار **خلف** است و مکرّر به این لقب درالسنه ائمّه علیه‌السّلام مذکور شده، و مراد از خلف، جانشین است، و آن حضرت خلف جمیع انبیاء و اوصیاء گذشته است، و واجد جمیع علوم و معارف و صفات و خصائص آنها است، و موارث همه انبیاء و اوصیاء در نزد اوست.

معدن اوصاف همه اوصیاء است

وارث آثار همه انبیاء است

و در حدیث معتبر آمده که چون آن حضرت ظاهر شود تکیه کند به پشت خود به کعبه و بفرماید: ای گروه خلائق هر که خواهد نظر کند به آدم و شیث پس اینک منم آدم و شیث، و بهمین نحو ذکر نماید نوح و سام و ابراهیم و اسماعیل و موسی و یوشع و شمعون و رسول خاتم صلی الله علیه و آله و سایر ائمّه علیهم السّلام را.

و از القاب آن حضرت است **قائم**، و در روایت آمده که آن حضرت را قائم نامیده‌اند بلحاظ آنکه قیام به حق خواهند نمود، و از ابوحمره ثمالی مرویست که گفت: سؤال کردم از امام باقر علیه‌السّلام که یابن رسول الله آیا همه شما قائم به حق نیستید؟ فرمود بلی همه قائم به حقیق، گفتم پس چگونه حضرت صاحب الامر علیه‌السّلام را قائم نامیدند؟ فرمود که چون جدّم حضرت امام حسین علیه‌السّلام شهید شد ملائکه در درگاه الهی صدا به گریه و ناله بلند کردند و گفتند ای خدا و سیّد ما آیا غافل می‌شوی از قتل گزیده ی خود فرزند پیغمبر پسندیده ی خود و بهترین خلق خود؟ پس حق تعالی وحی کرد بسوی ایشان که ای ملائکه ی من، قرار گیرید، قسم به عزّت و جلال خود که هر آینه انتقام خواهیم کشید از ایشان، هرچند بعد از زمانها باشد، پس حق تعالی حجابها را برداشت و نور امامان از فرزندان حسین (ع) را به ایشان نمود، و ملائکه به آن شاد شدند، پس یکی از آن انوار را دیدند که در میان آنها ایستاده بود به نماز مشغول بود، حق تعالی فرمود که با این ایستاده از ایشان انتقام خواهیم

کشید. بدین جهت قائم از القاب آن بزرگوار است، و از القاب آن حضرت است **منتظر** (به فتح ظاء) یعنی انتظار برده شده که همه خلایق منتظر مقدم مبارک آنجناب می‌باشند.

خصائص حضرت صاحب الزّمان صلوات الله علیه

خصائص آن حضرت بسیار است و به اندکی از آن اشاره می‌شود.

اول: امتیاز نور ظلّ و شبح آن حضرت در عالم اظللّه بین انوار ائمه علیهم‌السلام، که در میان انوار ایشان مانند ستاره درخشان بود در میان سایر کواکب.

دوم: شرافت نسبت به آن حضرت است، چه آن جناب داراست شرافت نسبت همه آباء طاهرين خود را که نسبشان اشرف انساب است و اختصاص دارد به رسیدن نسبش از طرف مادرش به قیصره روم و منتهی می‌شود به جناب شمعون الصّفا وصیّ حضرت عیسی که منتهی می‌شود نسبش به بسیاری از انبیاء و اوصیاء علیهم‌السلام. سوم: بردن دو فرشته مقربّ آن حضرت را در روز ولادت به سرا پرده عرش ربّانی و خطاب الهی به او که مرحبا به تو ای بنده من برای نصرت دین من، و اظهار امر من، و مهدی عباد من، قسم خوردم بدرستی که من به تو بگیرم و به تو بدهم و به تو بیامرزم.

چهارم: روایت است که از برای صاحب الامر (ص) خانه‌ایست که او را بیت الحمد گویند، و در آن چراغی است که روشن است از آنروز که متولّد شده تا آنروز که خروج کند با شمشیر و خاموش نمی‌شود.

پنجم: ختم وصایت و حجّت در روی زمین به آن حضرت و به همین جهت خاتم الاوصیاست.

ششم: نبودن بیعت احدی از جبارین در گردن آن حضرت، و در اعلام الوری از حضرت امام حسن علیه‌السلام روایت کرده که فرموده: نیست از ما احدی مگر آنکه واقع می‌شود در گردن او بیعتی برای طاغیه زمان او مگر قائمی که نماز می‌کند روح الله عیسی بن مریم (ع) خلف او.

هفتم: ظهور آیات غریبه و علامات سماویّه و ارضیّه برای تجلّی و ظهور موفور السّرور آن حضرت که برای تولّد و ظهور هیچ حجّتی نشده است، بلکه در کافی مرویست از حضرت صادق علیه‌السلام که آیات در آیه شریفه

سُنُرِيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ^{۳۴} تفسیر شده به آیات و علامات قبل از ظهور آن حضرت.

هشتم: ندای آسمانی به اسم آن حضرت مقارن ظهور آن جناب، چنانکه علی بن ابراهیم در تفسیر آیه شریفه: **وَاسْتَمِعْ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادِ مِنْ مَكَانٍ قَرِيبٍ^{۳۵}**.

از حضرت امام صادق علیه‌السلام روایت کرده که منادی ندا می‌کند به اسم قائم و پدرش علیهما السلام، و نیز در غیبت نعمانی مرویست از حضرت باقر علیه‌السلام که فرمود در خبری، پس ندا می‌کند منادی از آسمان به اسم قائم علیه‌السلام، پس می‌شنود کسی که در مشرق است و کسی که در مغرب است، نمی‌ماند خوابیده‌ای مگر آنکه بیدار می‌شود، و نه ایستاده‌ای مگر آنکه می‌نشیند، و نه نشسته‌ای مگر آنکه برمی‌خیزد از خوف آن صدا، و فرمود آن صدا از جبرئیل است در شب جمعه بیست و سوّم شهر رمضان، و بر این مضمون اخبار بسیار بلکه متجاوز از حدّ تواتر است، و در جمله‌ای از آنها آنرا از محتومات شمردند.

نهم: سایه انداختن ابر سفید پیوسته بر سرّ آن حضرت و ندا کردن منادی در آن ابر به نحوی که بشنوند آنرا ثقلین و خافقین که اوست مهدی آل محمّد علیهم السلام، پُر می‌کند زمین را از عدل چنانکه پر شده از جور، و این ندا غیر از آنست که در هشتم گذشت.

دهم: بودن ملائکه و جن و قوای غیبیه در عسکر آن حضرت و ظهور ایشان برای انصار آن حضرت.

یازدهم: آنکه چون آن حضرت ظاهر شود در صورت مرد سی یا چهل ساله باشد.

شیخ صدوق روایت کرده از ابوالصلت هروی که گفت عرض کردم به حضرت رضا علیه‌السلام که چیست علامت قائم شما چون خروج نماید؟ فرمود: علامتش آن است که در سن پیر باشد و به صورت جوان، تا به مرتبه‌ای که نظر کننده به آن حضرت گمان برد که در سنّ چهل سالگی یا کمتر از چهل سالگی است.

دوازدهم: بودن جمعی از مردگان در رکاب آن حضرت، شیخ مفید نقل کرده است که بیست و هفت نفر از

۳۴ - آیه ۵۳، سوره فصلّت

۳۵ - آیه ۴۱، سوره ق

قوم موسی و هفت نفر اصحاب کهف، و یوشع بن نون، و سلمان، و ابوذر، و ابودجانه انصاری، و مقداد، و مالک اشتر از انصار آن حضرت خواهندبود و حکام می‌شوند در بلاد. و در روایت آمده که هر که چهل صباح دعای عهد (اَللّٰهُمَّ رَبَّ النُّوْرِ الْعَظِيْمِ) را بخواند از انصار و یاران آن حضرت باشد، و اگر پیش از ظهور آن حضرت بمیرد او را خدا زنده کند که در خدمت آن حضرت باشد.

سیزدهم: بیرون کردن زمین گنجها و ذخیره‌هایی را که در او پنهان و سپرده شده‌اند.

چهاردهم: زیاد شدن باران و گیاه و درختان و میوه‌ها و سایر نعم ارضیه به نحوی که مغایرت پیدا کند حالت زمین در آن وقت با حالات آن در اوقات دیگر.

پانزدهم: تکمیل عقول مردم به برکت وجود آن حضرت و گذاشتن دست مبارک بر سر ایشان، و رفتن کینه و حسد از دل‌های ایشان، و کثرت علوم و حکمت ایشان.

شانزدهم: فرا گرفتن سلطنت آن حضرت تمامت صفحه جهان و مشرق و مغرب عالم، و نفوذ حکم او در سراسر گیتی، بطوریکه نماند در عالم جائی که حکمش جاری و ساری و امرش نافذ نباشد، و اخبار در این معنی متواتر است، وَلَهُ اَسْلَمَ مِنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْاَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا^{۳۶}.

هفدهم: پر شدن تمام روی زمین از عدل و داد و ریشه‌کن شدن ظلم و جور از آن.

حکمش اندر جهان ز بس ساری

آنچه گوید همین همان باشد

عدلش اندر زمان ز بس جاری

گرگ مرگله را شبان باشد

آن قضا صولتی که صولت او

صولت اژدر ژیان باشد

در رکابش ملک روان باشد

امر او امر کُن فکن باشد

۳۶ - آیه ۸۳ - سوره آل عمران

می‌دهد چونکه دادِ مظلومان

عیش و شادیش آن زمان باشد

حکم عدل و نظام دادگری

جمله رایج در این جهان باشد

هیجدهم: بیرون آمدن تمام مراتب علوم، چنانکه قطب راوندی در خرایج از حضرت صادق کاشف حقایق علیه الصلوة و السّلام روایت کرده که فرمود: علم بیست و هفت حرف است، پس جمیع آنچه پیغمبران آوردند دو حرف بود و شناختند مردم تا امروز غیر از این دو حرف را، پس هرگاه خروج کرد قائم ما علیه السّلام بیرون آورد بیست و پنج حرف را، پس پراکنده می‌کند آنها را در میان مردم، و ضمّ می‌نماید به آن دو حرف دیگر، تا آنکه منتشر می‌فرماید تمام بیست و هفت حرف را.

نوزدهم: آوردن شمشیرهای سماوی برای اصحاب و انصار آن حضرت، بدیهی است اسلحه سماوی غالب است بر اسلحه ارضی، مضافاً به اینکه همین قوا و اسلحه زمینی نیز در تحت فرمان ولیّ عصر قرار می‌گیرد و بدون اذن آن فرمانده کلّ قوا هیچ اسلحه و هیچ قوّه‌ای از جای نجنبند مگر فرمان و امر و اراده ولیّ عصر بر جنبش آن تعلّق گیرد، زیرا ولیّ عصر مظهر ولیّ مطلق است، حقّ هرگونه تصرف در نظام امکان دارد، چه قدرتش مظهر قدرت مطلقه الهیه است.

بیستم: نزول حضرت روح الله عیسی بن مریم علیه السّلام از آسمان برای نصرت و یاری آن جناب و نماز کردن او در خلف آن حضرت و اقتدای عیسی علیه السّلام به آن حضرت، و بدیهی است وقتی حضرت عیسی پیشوایش حضرت صاحب الامر باشد قاطبه پیروانش سرسپرده و تابع ولیّ عصر خواهند بود.

بالجمله ظهور دولت ولایت کلّیه مطلقه مهدویه در آخر دهر است، و نقل شده که حضرت امام صادق کاشف حقایق الّذی انکشف له المُلک و الملکوت مکرّر به این بیت مترنّم بوده‌اند:

لِکُلِّ اُنَاسٍ دَوْلَةٌ یَرْقُبُونَهَا

وَ دَوْلَتُنَا فِی اَخِرِ الدَّهْرِ یَظْهَرُ

اَللّٰهُمَّ اِنَّا نَرْغَبُ اِلَيْكَ فِى دَوْلَةٍ كَرِيْمَةٍ، نَعِزُّ بِهَا الْاِسْلَامَ وَاهْلَهُ، وَتُذِلُّ بِهَا النِّفَاقَ وَاهْلَهُ، وَتَجْعَلُنَا فِيْهَا مِنْ
الدُّعَاةِ اِلَى طَاعَتِكَ، وَالْقَادَةِ اِلَى سَبِيْلِكَ، وَتَرْزُقُنَا بِهَا كَرَامَةَ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ۝۳۷

خدایا ما از تو امید و اشتیاق داریم که دولت با کرامت امام زمان را به ظهور آوری، و اسلام و اهلش را به آن عزّت بخشی، و نفاق و اهل نفاق را ذلیل گردانی، و ما را در آن دولت حقه اهل دعوت به طاعت از پیشوایان راه هدایت قرار دهی، و به واسطه آن بزرگوار به ما عزّت و کرامت دنیا و آخرت عطا فرمائی.

اَللّٰهُمَّ اَرِنَا الطَّلْعَةَ الرَّشِيْدَةَ وَ الْغُرَّةَ الْحَمِيْدَةَ.

بنمای رخ که باغ و گلستانم آرزوست

بگشای لب که قند فراوانم آرزو است

ای آفتاب رخ بنما از نقاب ابر

کان چهره مشعشع تابانم آرزو است

يعقوبوار والسفاها همی زنم

دیدار حسن یوسف کنعانم آرزو است

ای باد خوش که از چمن عشق میوزی

بر من بوز که مژده ریحانم آرزو است

زین خلق پر شکایت گریان شدم ملول

آن های و هوی نعره مستانم آرزو است

زین همرهان سست عناصر دلم گرفت

شیر خدا و مظهر یزدانم آرزو است

جانم ملول گشت ز فرعونیان دهر

آن نور دست موسی عمرانم آرزو است

دی شیخ با چراغ همی گشت گرد شهر

کز دیو و دد ملولم و انسانم آرزو است

گفتم که یافت می‌نشود جسته‌ایم ما

گفت آن که یافت می‌نشود آنم آرزو است

پنهان ز دیده‌ها و همه دیده‌ها از اوست

آن آشکار طلعت پنهانم آرزو است

تا اینجا اشعار از مولوی است در شمس الحقایق و از این به بعد مؤلف گفته است:

آن غائب عیانی و آن حجت زمان

آن شاهد نهانی سبحاتم آرزو است

آن قاهری که جمله قوا تحت امر اوست

فرمان روای عالم امکانم آرزو است

آن کو بُود سپهبد منصور سرمدی

یکتا ولیّ ایزد منّانم آرزو است

آن دست قدرت ازلی مظهر علی

آن شیر حق به عرصه میدانم آرزو است

آن یادگار حیدر و آن پور عسکری

مهدیّ عصر و محیی قرآنم آرزو است

ای صبح وصل یار کجانی که سالهاست

دوری ز صحبت شب هجرانم آرزو است

من دردمند هجر و تو خود عیسی زمان

بایک کرشمه‌ای ز تو درمانم آرزو است

(ربّانی) از ازل شده مجذوب عشق او

وصل و شهود طلعت جانانم آرزو است

بیان شمه‌ای از تکالیف عباد در دوران غیبت بالنسبه به امام زمان علیه‌السلام

بندگان خدا را در زمان غیبت حضرت ولی عصر مهدی آل محمد علیهم‌السلام تکالیف بسیار است که از آن جمله است انتظار فرج آن بزرگوار که در اخبار و روایات معتبره تأکید بسیار شده است برای انتظار فرج آن حضرت، بلکه خود آن بزرگوار دائماً در انتظار فرج خود می‌باشد، و به مستفاد از آیه مبارکه ۲۰ سوره یونس خدا خود را در شمار انتظار برندگان آورده لقوله: **فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ**.

و از حضرت رضا علیه‌السلام روایت شده که حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و آله و سلم فرموده، افضل اعمال امت من انتظار فرج است از خداوند عزوجل.

و از جمله تکالیف بندگان است در ایام غیبت آن حضرت دعا کردن از برای حفظ وجود مبارک آن بزرگوار از شرّ اشرار، و درخواست تعجیل در ظهور و نصرت و ظفر و غلبه او بر کفار و ملحدین و منافقین و دشمنان دین. و نیز مداومت بر خواندن این دعای شریف از جمله تکالیف ماست در زمان غیبت حضرت ولی عصر ارواحنا له الفداء:

اَللّٰهُمَّ كُنْ لِوَلِيِّكَ الْحُجَّةِ بْنِ الْحَسَنِ صَلَواتِكَ عَلَيْهِ وَ عَلَى آبائِهِ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَ فِي كُلِّ سَاعَةٍ وَلِيّاً وَ حَافِظاً وَ قَانِداً وَ نَاصِراً وَ دَلِيلاً وَ عِيْناً حَتّى تُسْكِنَهُ اَرْضَكَ طَوْعاً وَ تُثْمِتَهُ فِيهَا طَويلاً.

گفتیم از جمله تکالیف ما در زمان غیبت حضرت ولی عصر عجل الله فرجه الشریف منتظر بودن فرج دولت و تجلّی و ظهور آن بزرگوار است.

حال ببینیم انتظار ظهور آن حضرت را داشتن به صرف حرف و لغله زبان که ما بگوئیم **یا صاحب الزّمان عجل علی ظهورک** کافی است و بدون پاک‌سازی ما خودمان را این دعا و تقاضا مورد اجابت واقع می‌شود و واقعاً ما مُنتظر الظهور آن حضرت هستیم یا نه چنین نیست بلکه به صرف حرف انتظار تجلّی و ظهور آن بزرگوار را داریم.

آیا ما در همین حالی که هستیم بدون پاک‌سازی و اصلاح اعتقادات و اخلاقیات و افعال و اعمال خود می‌توانیم چنین انتظاری را داشته باشیم که با آن حضرت روبرو شویم و در اعداد انصار و یاران آن بزرگوار قرار

بگیریم (زهی تصوّر باطل زهی خیال محال).

پس ای کسی که انتظار ظهور آن جناب را داری لازم است که تهیاء و آماده بودن برای ظهور او داشته باشی و آن آمادگی برای ظهور عبارت از این است که خود را بسازی از هر جهت و هر بابت (ساختن در تمام شئون) اعتقاداً، افعلاً، اخلاقاً، یعنی خود ساختن از نظر ایمان و اعتقاد به مبدأ و معاد و نبوّت، خود ساختن از نظر ایمان و اعتقاد به امامت و ولایت، خود ساختن از نظر عمل کردن به احکام قرآن و سنّت و شریعت و آئین اسلام، خود ساختن از نظر اتیان واجبات و ترک محرّمات، پاک‌سازی از نظر تزکیه نفس و زدودن اخلاق رذیله، خود ساختن از نظر تخلّق به اخلاق الله و صفات جمیله، در این صورت است که قابلیت و آمادگی در انتظاربرندگان ظهور آن بزرگوار، برای ظهور آن حضرت متحقّق گردیده است و گرنه دروغ می‌گوئیم ما منتظر ظهور آن حضرت نمی‌باشیم.

ولایت ولی فقیه در عصر غیبت ولی عصر علیه السّلام

و نیز از تکالیف واجبه است که مردم در عصر غیبت حجّة الله ولی عصر ارواحنا له الفداء نسبت به آنچه در نظام تشریع اتیان آن بر خلق مسلمان و با ایمان فرض شده است اعم از احکام شرعیّه و عبادیّه و سیاسیّه در تمام شئون دینی به فقههای جامع الشرائط در اسلام که سمت نیابت عام از جانب امام علیه السّلام را دارند مراجعه نمایند، زیرا فقههای اسلامیّه حجّت از جانب امام بر خلق هستند، چنانکه خود شخص شخیص آن حضرت حجّة الله من جانب الله است، كما صرّح فی التّوقیع المبارک: **فَإِنَّهُمْ حُجَّتِي عَلَيْكُمْ وَ أَنَا حُجَّةُ اللَّهِ**، و در اینصورت است که اطاعت از ولیّ فقیه اطاعت از ولیّ عصر علیه السّلام است.

تصرّفات و اختیاراتی که در امور مربوط به نظام تشریع از جانب ولیّ فقیه چه در امور شرعیّه و چه در تشکیل حکومت و چه نسبت به اوامر و نواهی در اسلام انجام می‌شود همه حق اوست و وظیفه اوست، چه او نائب الامام است، فاذا حکم بحکم فبحکم الله حکم و الرّاد علیه فیما قضی و حکم کالرّاد علی الامام علیه السّلام.

ولایت ولیّ فقیه در طول ولایت ولیّ عصر است نه در عرض او، و این ولایت انتصابی است نه انتخابی، یعنی

نصب او من جانب الامام است به عنوان نیابت، نه از جانب مردم، زیرا مردم را در نصب ولی چنین اختیاری نیست. خداوند سایه ولیّ عصر امام زمان را بر سر قاطبه مسلمین و اهل ایمان مستدام بدارد و فقهای عالیمقام اسلام را در ظلّ توجّهات و عنایات آن حضرت نصرت و از امدادهای غیبی حضرت بقیّة الله برخوردار و نظام اسلام را از شرّ بیگانگان و استکبار جهانی مصون و محفوظ بدارد، و هرچه زودتر به ظهور و تجلّی آن حضرت تحقّق بخشیده، چشمان ما را به جمال آن ولیّ ذی الجلال روشن و حکومت عدل مطلق را در صفحه جهان وسیله آن قطب عالم امکان جاری و ساری سازد. آمین یا ربّ العالمین.

خبر دادن حضرت رسول خاتم (ص) به علامات ظهور ولیّ عصر علیه السّلام و اشراف السّاعه

شیخ جلیل القدر و عظیم الشان علی بن ابراهیم قمی در تفسیر خود از ابن عبّاس روایت کرده که گفت در حجة الوداع به معیت حضرت رسول الله حج کردیم، پس گرفت حلقه در کعبه را و روی مبارک را متوجّه نمود به ما و فرمود آیا خبر ندهم شما را به اشراف السّاعه؟ نزدیکترین مردم در آنروز به آن حضرت، سلمان رضی الله عنه بود.

پس سلمان عرض کرد: آری بفرما یا رسول الله، فقال: إنّ من أشراف السّاعه إضاعة الصّلاة، و اتباع الشّهوات، و الميل مع الأهواء، و تعظیم أصحاب المال، و بيع الدّین بالدّنيا، فعندها يذوب قلب المؤمن في جوفه كما يذوب الملح في الماء ممّا يرى من المنكر فلا يستطيع ان يغيّرها، قال سلمان: و إنّ هذالكائن يا رسول الله (ص)؟ قال: اى والذى نفسى بيده.

پس پیغمبر اکرم فرمود از علامات آن ضایع کردن نماز است، و پیروی شهوات، و میل به آراء باطله، و تعظیم ارباب مال، و فروختن دین به دنیا، پس در آن وقت ذوب می شود قلب مؤمن در جوفش چنانکه آب می شود نمک در آب از آنچه می بیند از منکرات پس قدرت ندارد بر تغییر آن، سلمان گفت: بدرستی اینها هر آینه خواهد شد یا رسول الله؟ فرمود: آری قسم به آنکه جانم در ید اوست.

يا سلمان إنّ عندها يليهم أمراء جوره، و وزراء فسقه، و عرفاء ظلمه، و أمناء خونه. فقال سلمان: و إنّ هذالكائن يا رسول الله؟ قال: اى والذى نفسى بيده.

فرمود پیغمبر: ای سلمان! امراء در آن زمان همه ستمگر، و وزراء همه فاسق و معروفین همه ظالم، و اُمماء همه خائن خواهند بود، سلمان گفت این چنین خواهد بود؟ حضرت فرمود: آری.

یا سلمان إنّ عندها يكون المنکر معروفاً، و المعروف منکراً، و یأتمن الخائن، و یخونُ الأمين، و یصدّق الکاذب، و یکذبُ الصادق. قال سلمان: و أنّ هذالکائن یا رسول الله؟ قال: ای و الذی نفسی بیده.

ای سلمان در آن موقع منکر معروف می شود، و معروف منکر، و امین می شود خائن، و خیانت می کند امین، و تصدیق کرده می شود دروغگو، و تکذیب کرده می شود صادق. سلمان گفت: اینها خواهد شد یا رسول الله؟ فرمود: آری قسم به آنکه جانم در دست اوست.

یا سلمان فعندها إمارة النساء و مشاورة الإمام و قعود الصبیان علی المنابر و يكون الکذب ظرفاً و الزکاة مغرمّاً و الفیء مغنماً، و یجفو الرّجل و الدیه، و یبرء صدیقہ، و یطلع الکواکب المذنبة. قال سلمان: و أنّ هذالکائن یا رسول الله؟ قال: ای و الذی نفسی بیده.

ای سلمان در آن زمان امارت و مشاورت زنان و نشستن اطفال بر منابر قرار گیرد، و دروغ را ظرافت، و زکاة را غرامت دانند و هر گونه دسترسی به بیت المال و ربودن اموال عامّه را غنیمت شمارند، و جفا می کند مرد پدر و مادر خود را، و بیزاری می جوید از صدیق خود، و طلوع می کند ستاره دنباله دار. سلمان گفت: اینها خواهد شد یا رسول الله؟ فرمود: آری قسم به آنکه جانم در دست اوست، و این روایت مفصل است.

و از جمله چیزهاییکه پیغمبر اکرم (ص) خبر داد این که فرمود:

یا سلمان و عندها یکتفی الرّجال بالرّجال و النّساء بالنّساء و تشبه الرّجال بالنّساء و النّساء بالرّجال و ترکبن ذوات الفروج السّروج فعلیهنّ من أمتی لعنة الله. قال سلمان: و أنّ هذالکائن یا رسول الله؟ قال: ای و الذی نفسی بیده.

فرمود: در آن دوران مردان به مردان، و زنان به زنان اکتفا کنند، و نیز مردان شبیه به زنان، و زنان شبیه به مردان شوند، و سوار شوند زنان بر زین، پس بر این زنان از اُمت من باد لعنت خداوند. سلمان گفت: اینها خواهد شد یا رسول الله؟ فرمود: آری قسم به آنکه جانم در دست اوست.

یا سلمان إنّ عندها یزخرف المساجد كما یزخرف الكنایس و یحلّی المصاحف و یطول المنارات و یکثر

الصّفوف، قلوب متباغضة و ألسن مختلفة.

فرمود: ای سلمان در آن وقت مساجد را بیارایند و تذهیب کنند مانند معبد یهود و نصاری، و زینت و زیور داده می‌شود قرآن‌ها، و دراز می‌شود مناره‌ها، و بسیار می‌شود صف‌ها، که دلشان با یکدیگر کینه و عداوت دارد، و زبانهایشان مختلف است. سلمان گفت: اینها خواهد شد یا رسول الله؟ فرمود: آری قسم به آنکه جانم در دست اوست.

یا سلمان فعندها یكثر الطلاق فلا یقام لله حدّ و لن یضرّ الله شیئا. قال سلمان: و انّ هذا کانن یا رسول الله؟ قال: ای والذی نفسی بیده.

ای سلمان در آن وقت طلاق زیاد شود، و جاری نشود حدّی برای خداوند، و هرگز ضرری نرسانند به خدای متعال.

یا سلمان عندها یظهر المغنیات، یعنی زنان خواننده، و ظاهر خواهد شد آلات لهو مانند ساز و طنبور و غیره، و بسیار شود اولاد زنا، و اینها هم در وقتی است که انتهکت المحارم و اکتسبت المأثم و سلط الاشرار علی الاخیار. یعنی دریده شود حرمتها، و کسب کرده شود معاصی، و مسلط شوند بدان بر خوبان. الحدیث^{۳۸}.
و از علامات ظهور ولی عصر ارواحنا له الفداء ظاهر شدن زنان بی حجاب بود که بعنوان اخبار به غیب از ناحیه مقام عصمت و معدن علم و حکمت ولی الله اعظم علی علیه السلام خبر داده شده بود و ما در دوران و عصر خود شهود آنرا نمودیم.

لِقَوْلِهِ (ع) یَظْهَرُ فِی آخِرِ الزَّمَانِ وَ اقْتِرَابِ السَّاعَةِ وَ هُوَ شَرُّ الْأَزْمِنَةِ نِسْوَةٌ کَاشِفَاتٌ عَارِیَاتٌ مُتَبَرِّجَاتٌ، خَارِجَاتٌ مِنَ الدِّینِ، دَاخِلَاتٌ فِی الْفِتَنِ، مَائِلَاتٌ إِلَى الشَّهَوَاتِ، مُسْرِعَاتٌ إِلَى اللَّذَاتِ، مُسْتَحِلَّاتٌ لِلْمُحَرَّمَاتِ، فِی جَهَنَّمَ خَالِدَاتٌ^{۳۹}.

مخصوصاً در ایران این گسسته مهاری در زنان نامبرده وقتی ظهور نمود که آن زندیق بی‌دین فرمان کشف

۳۸ - نقل از کتاب علم البقین علامه ربّانی ملامحسن ملقب به فیض کاشانی رضوان الله تعالی علیه

۳۹ - در آخر الزمان و نزدیک شدن زمان موعود (قیامت) که بدترین زمانهاست (چون جهان از ظلم و ستم پر شود) زنانی ظاهر می‌شوند که بی حجاب و عریان بیرون آمده خودنمایی می‌کنند، از دین خارج می‌شوند (به احکام دین توجهی ندارند) در فتنه‌ها (آشوبها یا محافل عیش و شهوت) داخل می‌شوند و به شهوترانی روی می‌آورند، به لذات جویها شتابانند، حرامهای الهی را حلال می‌کنند و در جهنم همیشه خواهند ماند. من لا یحضره الفقیه، شیخ صدوق (ره)، ج ۵، ۲۱، کتاب النکاح، حدیث ۴۳۷۴

حجاب داد و بر اثر این دستور شوم چه هنگامه‌ای برپا شد، یادم نمی‌رود مردم غیور ایران به‌هیچ‌وجه حاضر نبودند زیر بار این حکم خلاف قرآن و اسلام بروند، اما آن مرد پلید که یزید زمان خود بود با اتباعش پرده عفت و ناموس را درید.

آری ما در زمان خود مانند یزید را در بی دینی و کردار و رفتارش به اهل دین و شیعیان ایران شهود نمودیم، در دوران ما یک نفر هم نام پسر پیغمبر، بنام (رضا) که از قیامش را از قزوین، پیغمبر اسلام و امیرالمؤمنین علی صلوات الله علیهما خبر داده بودند، هرچند او مولدش (آلاشت) از نواحی سواد کوه مازندران است ولی قیام و خروجش از قزوین بود.

یادم نمی‌رود در حدود شصت سال و آندی پیش که این مرد پلید اسمش رضاخان به مصداق این روایت معتبر تحقیق پیدا نمود، پدر بزرگوارم که شخصی بود مجتهد و جامع علوم منقول و معقول بنام شیخ محمد کاظم مجتهد ربّانی و حاکم شرع در تربت حیدریّه، دیدم بسیار محزون و افسرده است، گفتم پدر جان شما را بسیار ناراحت و اندوهگین می‌بینم، فرمود: بلی پدر چنین است، گفتم: مگر چه شده است؟ گفت: ای فرزندم چه بگویم به تو؟ اکنون کسی قیام کرد و زمام امور این کشور را بدست گرفت که برای اسلام خطر دارد، گفتم: او کیست و نامش چیست؟ دستور داد جلد سیزدهم کتاب بحار الانوار علّامه مجلسی را بیاور، چون کتاب نامبرده را جسته و آنرا نزد پدرم آوردم و آنگاه در باب علامات ظهور ولیّ عصر ارواحنا له الفدا این دو روایت را به اینجانب نشان داد و خواند و برایم ترجمه فارسی نمود (چون در آن موقع عربی نمی‌دانستم) و گفت: فرزندم ناراحتی من از این است که این رَجُلِ زَندِیق قیام کرد و ما روزهای شوم بدی جلو داریم، این شخص را پیغمبر خاتم (ص) از قیام و خروجش از قزوین بعنوان اخبار به غیب خبر داده، و فرموده او هم نام ابن او است یعنی رضا نام دارد، و فرموده مردم سرعت و شتاب کنند به طاعت او و چنان می‌ترسند از او که گوئی کوهی از ترس و وحشت در دل آنهاست و یا از ترس و خوف او آواره شده به کوهها فرار می‌کنند در عین حال مَنْ قَرَّ مِنْهُ ادْرَكَهُ هر که از او فرار کند او را دستگیر می‌کند، و نیز امیرالمؤمنین علی علیه‌السلام از قیامش خبر داده به اینکه او سلطان ظالم و ستمکاری

است و زندیق است یعنی بی‌دین است و قیامش هم از قزوین است، او پس از قیامش به محض اینکه بر اریکه سلطنت نشیند پرده ناموس را بدرّد (یعنی کشف حجاب بانوان کند) و دیگر آنکه شهرها را تغییر دهد و بهجت و سرور از دلها ببرد و صدرنشینان و بزرگان را اعم از علما و غیره گمنام کند یا تبعید کند و یا بکشد، هرکس از او فرار کند او را دریابد، و هرکس با او بجنگد کشته شود، و هرکس تابعش شود کافر است، و هرکس گوشه‌نشین شود و اعتزال گزیند فقیر و بیچاره گردد، مردم در زمان او دو فرقه شوند هر دو گریه کنند فرقه‌ای برای ازدست رفتن دین و آئین گریان و دسته‌ای برای ازدست دادن دنیاشان. نگارنده این رساله گوید اینجانب این دو حدیث شریف را که صادر از لسان مقام عصمت نبوّت ختمیه و ولایت کلیّه مطلقه است معجزه می‌دانم، به لحاظ اینکه آنچه فرمودند من به چشم خود شهود نمودم، صدق رسول الله و صدق ولیّ الله. (مصدق هر دو روایت همان رضاخان پهلوی است).

خبر دادن حضرت رسول خاتم (ص) و حضرت علی (ع) از قیام رضا پهلوی از قزوین

روایت به عین عبارت عربی در مجلد سیزده بحارالانوار علامه مجلسی این است:

قال رَسُولُ اللَّهِ يُخْرِجُ رَجُلٌ بِقَرْوِينَ اسْمُهُ اسْمُ ابْنِي يَسْرَعُ النَّاسَ إِلَى طَاعَتِهِ الْمُؤْمِنُ وَالْمُشْرِكُ يَمْلَأُ الْجِبَالَ خَوْفًا.

و قال أمير المؤمنين في جواب محمد حنفيّة الى أن قال أتى يكون ذلك ولم يظلم السلطان، أتى يكون ذلك ولم يقم الزنديق من قزوین فيهلك سئورها و يكفر صُدورها و يُغَيِّرُ سُورَهَا وَ يَذْهَبُ بِبَهْجَتِهَا، مَنْ فَرَّ مِنْهُ أَدْرَكَهُ، وَ مَنْ حَارَبَهُ قَتَلَهُ، وَ مَنْ تَابَعَهُ كَفَرَ وَ مَنْ اعْتَزَلَهُ افْتَقَرَ حَتَّى يَقُومَ بَاكِيَانِ بَاكِ يَبْكِي عَلَى دِينِهِ وَ بَاكِ يَبْكِي عَلَى دُنْيَاهُ.

اکنون کیست که بتواند منکر این حقایق شود؟!

حال کیست که از جریان کشتار این زندیق، مردم بی‌گناه خراسان را در مسجد گوه‌رشاد به جرم اینکه آنها می‌گفتند ما نمی‌خواهیم برخلاف نصّ قرآن عمل کنیم و آیات حجاب را صرف‌نظر کرده دستور تو زندیق بی‌دین را نسبت به کشف حجاب عمل نمائیم دستور ظالمانه شاه بی‌دین صادر شد که آنها را به مسلسل ببندید، آنقدر

مردم را کشتند و آنقدر خون در مسجد گوهرشاد جریان پیدا کرد که خون شهیدان به روضه منوره رضویه سیلان پیدا کرد و روان گردید، تنها این یک جزئی از جرایم و بزهکاری‌ها و رفتار ظالمانه این زندیق است، دیگر از بین بردن مردم و علماء بزرگ دین و تبعید کردن مرحوم آیه الله حاج حسین آقا قمی و نیز آیه الله آقازاده خراسانی میرزا محمد و کشتن آن بزرگوار و همچنین کشتن آیه الله مرحوم سید حسن مدرّس، و تبعید نمودن رجال بزرگ از هر گروه و طایفه‌ای مضافاً به غصب مال و ملک مردم که اگر به فهرست آن اشاره شود باز از وسع این رساله مختصره خارج است، و ای کاش مردم با ایمان ایران به همان ستم رضاخان پهلوی مبتلا می‌شدند، متأسفانه پسر بی‌دین زندیق ابن زندیق بنام محمدرضا پهلوی بیشتر از پدرش ظلم و ستم به ملت غیور شریف با ایمان ایران نمود و یکی از آن ستمها کشتار جمعیت کدائی بالغ بر پانزده هزار در دم بازار تهران بنام سبزه میدان در پانزدهم خرداد سنه ۱۳۴۲ شمسی بود که مردم را به جرم طرف‌داری از رهبر بزرگوارشان حضرت امام خمینی (رضوان الله تعالی علیه) این ملت با ایمان غیور را به رگبار مسلسل و توپ و تفنگ بست، این یزید زمان حال اگر چند روز دیگر بر آن تخت سلطنت ننگین باقی می‌بود چه می‌کرد با آن افکار شوم با آن جشن مفتضحانه برای تاجگذاری اش در شیراز، و آرزویش این بود که به جان و ناموس مردم افتاده نه دین بگذارد و نه حیا و نه شرم، و این کشور را دروازه تمدن بزرگ به زعم خود کند.

بیان خبر دادن حضرت امام کاظم (ع) از قیام امام خمینی از قم و دعوتش به حق

در کتاب سفینة البحار محدث عالیقدر مرحوم حاج شیخ عباس قمی که بسیار کتاب نفیسی است و موردتوجه علمای اعلام است در مجلد دوم این کتاب مستطاب در حرف قاف و میم مربوط به قم به این روایت معتبر نورانی که صادر از لسان مقام عصمت حضرت امام موسی کاظم علیه الصلوة والسلام است نیک توجه و عنایت فرمائید و ببیند مصداق آن رجل نابغه دهر که از قم قیام می‌کند و مردم را به حق (یعنی به اسلام دین حق و آئین قسط و عدالت) دعوت می‌کند و با آن بزرگوار جماعتی هستند مانند زُبُر حدید و آهن فشرده که در اطاعت و تبعیت و پیروی از نهضت و قیام آن حضرت جان بر کف به جبهه جنگ و محاربه با دشمن دین می‌روند

بدون اینکه ترسی از کشتن و شهادت خود داشته باشند و بدون اینکه از جنگ خسته شوند، در عین حال توکل تام به خدا دارند و عاقبت پیروزی با این گروه متقی است.

آیا از زمانیکه این کلام معجز نظام از لسان امام همام علیه السلام شرف صدور یافته تا این عصر و دوران انطباق و مصداق آن جز بر قیام رهبر عالی مقام بنیان گذار جمهوری اسلامی حضرت امام خمینی و اتباع و جماعت پیروان صادق از جان گذشته شجاع و باشهامت و ثابت و استوار آن بزرگوار در شخص دیگر سراغ داریم؟ نه به خدا قسم، من که غیر از آن رجل عارف شجاع هیچکس دیگر سراغ ندارم، بلکه منحصرأ مصداق این روایت معجز اثر را همین رهبر عظیم الشان می دانم و بس. عین حدیث به عین عبارت این است، عن ابی الحسن الاول علیه السلام:

قَالَ رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ قُمْ يَدْعُو النَّاسَ إِلَى الْحَقِّ يَجْتَمِعُ مَعَهُ قَوْمٌ كَزُبْرِ الْحَدِيدِ لَا تَزُلُّهُمْ الرِّيَاحُ الْغَوَاصِفُ وَلَا يَمْلُونَ مِنَ الْحَرْبِ وَلَا يَجْبُنُونَ وَ عَلَى اللَّهِ يَتَوَكَّلُونَ وَ الْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ.

این روایت در حقیقت معجزه است، به لحاظ اینکه حضرت امام موسی کاظم علیه السلام قیام امام، رهبر عظیم الشان و نهضت او را و اینکه از قم قیام می نماید به ما خبر داد، صدق ولی الله.

عظمت شخصیت حضرت امام خمینی رضوان الله تعالی علیه

لمؤلفه:

خمینی کیست باشد مظهر حق
ابر مرد جهان در کشور حق
دهد برهان بر این واقع گواهی
که بود او خود ابر مرد الهی
بد او اسلام نابش فطرت او
به دین حق همیشه دعوت او
تمام دعوتش بر طبق فطرت
تمام گفته اش حق و حقیقت

بدی خالص بدی مخلص بدی حق
 سراسر دعوتش بر محور حق
 خمینی آن ابر مرد حقیقت
 خمینی رهنما، پیر طریقت
 خمینی آن ابر مرد شہامت
 خمینی آن ابر مرد شجاعت
 خمینی آن ابر مرد سیاست
 خمینی آن ابر مرد کیاست
 فقیہ و فیلسوف و مرد عارف
 ابر مرد جهان اندر معارف
 خمینی عارف حق عاشق حق
 خمینی سالک حق واصل حق
 خمینی مظهر عدل الہی
 شہادت می‌دهد بر این گواہی
 خمینی دست حق او را مدد بود
 خمینی را نگہدارش صمد بود
 خمینی خصم طاغوت جهان بود
 خمینی موسی عصر و زمان بود
 رژیم پهلوی زندیق دوران
 نمودی ریشہ‌کن پیر جماران
 رژیم ظلم و عدوان را برانداخت
 به عدل و داد اسلامی بپرداخت

نظام عدل را بنیاد بنهاد
 نمودی کشوری از عدل خود شاد
 نه ایران بلکه در کُلّ ممالک
 ندای عدل دادی پیر سالک
 تو گوئی نفخه پیر جماران
 دمیدی روح اندر جمله یاران
 چو روح الله عالم را ندا داد
 ندای عدل را عالم صدا داد
 همه مستضعفان از نفخه او
 سرافراز آمدند از نغمه او
 شنیدی جمله گیتی دعوتش را
 ندای اتحاد و وحدتش را
 جهانی باشد اندر جستجویش
 که حکم عدل باشد آرزویش
 شود روزی جهان زین نفخه هوشیار
 همه از خواب غفلت گشته بیدار

خمینی جامع اضداد بودی
 اَبَر مردی چو او دوران ندیدی
 خمینی جلوه حق در تجلی
 قُلا تکرار آمد فی التجلی

قیامش از قم آمد در روایت
 حدیث معتبر نقل از امامت
 امام کاظم آن موسی بن جعفر (ع)
 خبر داد از قیام نیک رهبر
 خبر دادی قیام رهبر حق
 بدین مژده که او یَدْعُو اِلٰی الْحَق
 گروه پیروش فولاد مشرب
 همه ثابت قدم اندر ره ربّ
 همه جان بر کف خود در قیامش
 همه سرمست از جام مُدامش
 نمی‌ترسند از خصم ستمکار
 شهادت تُحْفَه یاران هشیار
 ندارند خستگی از جبهه و جنگ
 ز شوق وصل حق گشته هم آهنگ
 درود حق بر آن عشاق آگاه
 شهید راه حق مشتاق الله
 خدایا ای خدایا ای خدا را
 به رحمت غرق کن روح خدا را
 ز لطف تو شدی رهبر خمینی
 خمینی که بُد مشرب حسینی
 به راه او روان گردان تو ما را
 مَبر از یاد ما آن جان ما را

که ما ثابت به راه او بمائیم
 سیادت بر همه عالم نمائیم
 چه راه او صراط مستقیم است
 خلافتش راه شیطان رجیم است
 خمینی دعوتش اسلام ناب است
 سقاهم ربُّهم طاهر شراب است
 شراب وحدت و عشق و ولایت
 بُود سرمستی آن تا قیامت
 می وحدت می توحید سبحان
 بجو خمخانه آن را ز قرآن
 خمینی راه آن را بر تو بگشود
 رموز مستی حق بر تو بنمود
 مسیر و خط او راه سعادت
 کجی از راه او راه شقاوت
 ره او را بجو در دین و آئین
 که تضمین سعادت نیست جز این
 نمود اتمام حجّت رهبر ما
 که رحمت تا ابد بر دلبر ما
 درود حق بر آن پیر دل آگاه
 بر آن رهبر بر آن فانی فی الله
 درود از حق، درود از جمله یاران
 بر آن قائد بر آن پیر جماران

درود سرمدی بر مظهرِ حق
 خمینی مرد حق آن رهبر حق
 همه عَشّاق او نالند از غم
 همه از داغ او در سوک و ماتم
 جهان از مرگ او ماتم سرا شد
 تو گوئی این جهان دار عزا شد
 دریغا ای دریغا ای دریغا
 خمینی سایه‌اش رفت از سرِ ما
 غلط گفتم که او ظلّ الله آمد
 کجا سایه‌اش برفتی از سرِ ما
 بُود شخص خمینی رأی و فکرش
 نگردهد محو هرگز نام و ذکرش
 کجا یادش رود از خاطر ما
 ابر مردی که بودی رهبر ما
 خمینی را به ما حق حیات است
 رَه اسلام او راه نجات است
 اگر خواهی شرافت عزّت دین
 اگر داری تو عشق دین و آئین
 اگر خواهی کند قرآن حکومت
 بگیرد دست تو قرآن و عترت
 یقین دان که بقای دین و قرآن
 بُود اندرز آن پیر جماران

تو را تا آن وصیّت نغمه در گوش
 نخواهی کرد اندرزش فراموش
 سعادت‌مند باشی ای برادر
 اگر ثابت بُدی در راه رهبر
 هر آنکس را که ایمان است کامل
 براه عشق حق گردیده مایل
 هر آنکس در دلش مهر حسینی است
 زیارتگاه او قبر خمینی است
 حسینیّام حسینیّام حسینی
 مرا در دل بُود مهر خمینی
 مزارش کعبه عشّاق باشد
 بر آنکس که او مشتاق باشد
 زیارتگاه جُمله اهل ایران
 شدی آن مرقّد پیر جماران
 نه ایران بلکه از کُل ممالک
 زیارت می‌کند آن پیر سالی
 روانه عاشقانه سوی کویش
 اَبَر مردی که بُد حق آرزویش
 همه اهل جهان مجذوب او شد
 همه عشّاق را محبوب او شد
 چو هَل مِن ناصر شاه شهیدان
 به لبّیک خمینی جُمله یاران

به استنصار او پاسخ بدادند
 در این دوران ورا یاری نمودند
 همه محشور فردا با حسینند
 چو آنها پیرو پیر خمینند
 درود دائمی بر جمله آنها
 بر آن یاران همه از پیر و برنا
 درود سرمدی بر آن شهیدان
 بر آن رهبر بر آن اتباع و یاران
 چو کردی دعوت خود را به اسلام
 نمودی خدمت خود را به اتمام
 خطابِ ارجعی از صُقعِ جانان
 نمودی جذبِ آن پیر جماران
 به بزم سرمدی در جنت یار
 شدی نائل به وصل یار دلدار
 دل آرام خمینی چون خدا بود
 مُنی و مقصدش وصل و لقا بود
 به مقصودش رسیدی رهبر ما
 چو رفتی زین جهان آن دلبر ما
 خوشا بر حالت ای پیر جماران
 که گشتی متّصل با جان جانان
 قفس بشکسته خوش از دار ناسوت
 زدی شهپر تو اندر بزم لاهوت

خوش آن روزی که من از شوق جانان
 کنم پرواز اندر کوی جانان
 تو (ربّانی)، شکن خود این قفس را
 نیاززد این جهان یکدم نفس را
 نصیبم وصل خود گردان خدا را
 بخوان همچون خمینی جان ما را
 که از روز ازل وصل تو جویم
 لقای منتهای آرزویم
 يَا مُنَى قُلُوبِ الْمُشْتَاقِينَ وَصَلُّكَ مُنَى نَفْسِي وَ لِقَائِكَ قُرَّةُ عَيْنِي^{۴۰}.

این اشعار را بعد از رحلت حضرت امام خمینی رضوان الله تعالی علیه بالبداهه سرودم، گوئی روح القدس مرا مدد کرد، التماس دعا دارم.

تهران - محمدرضا ربّانی

۴۰ - از مناجات سید سجّاد زین العابدین و العارفين عليه الصلوة والسلام است، مفاتیح الجنان، مرحوم حاج شیخ عباس قمی (ره)